

Dom Taber

socialnovarstveni zavod
družini prijazno podjetje

Novice iz Tabra

september 2016, 1. številka

Novice iz Tabra

September 2016, 1. številka

VSEBINA

Uvodni nagovor	2	Arheološke najdbe na območju Doma Taber	36
Želim, da postanemo najboljši	3	Intervju s prvim stanovalcem	38
Izgradnja Doma je bila prava odločitev	6	Najstarejša stanovalka Doma	40
Svet Zavoda Taber	8	Naš mojster Janez Vajs	41
Obisk ob dnevu odprtih vrat močno presenetil	10	Pesmi sem začel pisati pri dvajsetih	42
Slovesno smo odprli Dom Taber	11	Pogovori z našimi stanovalci	43
Organizacijska shema in seznam delovnih mest	13	Vatikan – nepozabno doživetje	46
Socialna služba	14	Besede našemu direktorju	48
Zdravstvena nega in oskrba	15	Varčujmo vsi – ne samo stanovalci!	49
Delovna terapija	17	Prostovoljci in prostovoljstvo	50
Fizioterapija	19	Zgodbe naših prostovoljcev	53
Domska zdravnica	20	Društvo likovnikov Cerklje v Domu Taber	57
Služba psihiatra	21	Donatorstvo slik in knjižnega gradiva	58
Zobozdravstvena ambulanta	22	Minuli dogodki in prireditve	59
Finančno računovodska služba in splošne službe	23	Duhovna služba	61
Služba prehrane	24	Medgeneracijsko povezovanje	62
Kavarnica	27	Srečanje najboljših	65
Anketa o zadovoljstvu	28	Izlet v Planico	67
Družini prijazno podjetje	30	Dom Taber izbran za najbolj urejen poslovni objekt	68
Promocija zdravja na delovnem mestu	31	Krepimo spomin	69
Izlet zaposlenih na Vogel	32	Križanka: pomembne osebnosti in stavbe v našem kraju	70
Vrnili smo se s srebrno medaljo	33	Pobarvanka	73
Ime Doma Taber	34	Modrosti o starosti in pozitivne misli	74
Pomen znaka Doma Taber	35	SmeH je pol zdravja	75

Uvodni nagovor

Ana Vrhovnik, pisarniška referentka-receptorka in Maja Kern, socialna delavka - pripravnica

Lepo pozdravljeni, dragi naši stanovalci, svojci in zaposleni v Domu Taber!

Pred nami je prva številka domskega časopisa 'Novice iz Tabra', za nami pa prvo leto uspešnega delovanja in tako obračamo nov list, ki bo popisan s čim več pozitivnimi zgodbami domskega življenja.

Za preteklo leto gre posebna zahvala prav vam, naši stanovalci, saj ste vi tisti, zaradi katerih Dom lahko deluje in ste zaposlenim ogromno pomagali od prvega koraka - od otvoritve novega Doma Taber pa vse do danes. Vsak začetek je težak in za vašo potrpežljivost se vsem iskreno zahvaljujemo. Zavedamo se, da zaenkrat še nimamo odgovorov na vsa vaša vprašanja, da bo potrebno še ogromno dela, da bo Dom začel delovati na polno, vendar pa je ravno zaradi nečesa tako novega tudi za nas velik izziv in notranja želja, da vam zagotovimo kar najbolj kakovostno domsko življenje. Veliko vas je skromnih, veliko potrpežljivih, zelo radi nam pomagate ter s tem dokazujete svojo pripadnost Domu. Prav stanovalci ste nam zaposlenim največja motivacija, kajti naša glavna naloga je, da se vi v Domu počutite dobro in domače. Nikakor nismo pozabili, kako ste nam pomagali z okraski iz slanega testa, ko smo odprli nov Dom. Izdelovali ste voščilnice za rojstne dneve stanovalcev in

*Za dva groša fantazije
v žepu moraš le imet,
pa že delaš coprniije,
da vse lepši je ta svet.
Še v dežju ti sonce sije,
zvezde klatiš dol z neba.
Za dva groša fantazije
tukaj sreča je doma.*

Frane Milčinski - Ježek

Naše stanovalke nam prinesejo kar petperesne deteljice za srečo. Foto: Anita Oman

tudi zaposlenih. Ko smo pošiljali novoletne čestitke, ste nam zelo pomagali z izdelavo le-teh. Pripravili ste jih preko sto. Nekateri stanovalci ste nam pomagali tudi pri košnji trave. Za dan žena in ob dnevu mučenikov ste izdelovali cvetje iz okrasnega papirja, ob veliki noči pirhe, za cvetno nedeljo pa butarice. Za pust papirnate maske. Tudi sveta maša poteka ob spremljavi domskega pevskega zbora. Okrasili ste dve novoletni drevesci in postavili jaslice. Izdelovali ste adventne venčke, ovčke iz slanega testa, okrasne buče iz papirja, izdelke iz koruze in še bi lahko naštevali.

V letu delovanja smo spoznali, da je prav vsak med vami za nas pomemben, saj doprinese svoj delček v mozaik delovanja našega Doma in s tem pomaga soustvarjati lepe zgodbe, ki jih piše življenje. Nekaj zgodb preteklega leta smo za vas, dragi stanovalci, strnili v domski časopis, da ostanejo za vedno ne samo v naših srcih, temveč tudi na papirju.

Želimo vam prijetno branje in vse dobro!

Želim, da postanemo najboljši

Zdravko Kastelic, v.d. direktorja

Dom Taber je prvi in edini ponudnik tovrstnih storitev na območju občine Cerklje na Gorenjskem. Poseben poudarek daje dvema bivalnima enotama za dementne, kjer sicer danes ponudbe primanjkuje.

Prvo leto ima za stanovalce in zaposlene poseben pomen. Za določen del kolektiva predstavlja Dom boljše pogoje za delo, za druge prvo zaposlitev, za nekatere pa izziv v zadnjih letih pred upokojitvijo, da s svojimi bogatimi izkušnjami pripomorejo k temu, da naš Dom nudi varno okolje in je resnično pravi dom za naše stanovalce. Marsikaj se je zgodilo v tem prvem letu. Sprejem prvega stanovalca, uradno odprtje Doma, ureditev zobne ordinacije, ureditev parka, priprava projektne dokumentacije in pridobitev gradbenega dovoljenja za izgradnjo veznega dela A-1, razpis za izvedbo ureditve splošne ordinacije, nakup zemljišča, pa še bi lahko naštevali. Mala vodstvena ekipa je uspela zaposliti kvalitetne in strokovne sodelavce in v petih mesecih napolniti Dom. S številom stanovalcev je raslo tudi število zaposlenih. Ves čas smo si skupaj prizadevali za spoštljive, iskrene in odkrite medsebojne odnose. Postavili smo svojo vizijo, poslanstvo in

O delovanju Doma je Zdravko Kastelic povedal:

»S ponosom ugotavljam, da je za nami odlično prvo leto delovanja. Zgodovina razvoja našega Doma sega kar nekaj let nazaj, ko so bili pripravljene prvi projekti, sledil je čas gradnje in nato prevzem zgradb. Doma še zdaleč ne predstavljajo zgolj lepi prostori, ampak mu dajete odločilen pečat tako stanovalci kot zaposleni, ki s svojo prisotnostjo, pozitivno energijo, srčnostjo in strokovnostjo oblikujete dušo Doma«.

*Zdravko Kastelic, v.d. direktorja Doma Taber.
Foto: Janez Kuhar*

vrednote, ob vsem tem pa pridobivali nove izkušnje. Trudimo se, da vsak posameznik kvalitetno in srčno opravi svoje delovne naloge, ob tem pa čuti pripadnost Domu. Razvijamo program promocije zdravja na delovnem mestu, spodbujamo neformalna druženja naših zaposlenih in sodelovanje z drugimi domovi. V rekordnem času smo pridobili certifikat Družini prijazno podjetje, s katerim želimo poudariti, da nam je veliko do zadovoljstva zaposlenih, ki bodo na ta način morda še lažje usklajevali svoje poklicne in družinske obveznosti.

Zame vodenje pomeni usmerjanje zaposlenih, da s skupnim dogovarjanjem in usklajevanjem sprejmemo najboljše možne odločitve za dobro delovanje in skrb za naše stanovalce. Skupaj smo močni in lahko veliko dosežemo, posameznik v taki organizaciji ne more izstopati. Moj cilj je že od začetka poslovanja Doma jasen in ga večkrat poudarjam: ŽELIM, DA POSTANEMO NAJBOLJŠI in to nam tudi uspeva, saj si upamo slediti svojim sanjam. Želim si, da postanemo v Slovenskem prostoru prepoznavni po kakovostnih storitvah, dobremu razumevanju med stanovalci in zaposlenimi ter odprti za novosti

in spremembe. To bomo dosegli skupaj, saj verjamem, da imamo znanje, izkušnje in voljo. Kjer pa je želja in volja, je vedno tudi pot.

Naša vizija je, da smo vsi aktivno vključeni v oblikovanje in načrtovanje sprememb ter delovnih procesov. Prav vsak od nas lahko s kakšnim predlogom prispeva k boljšemu delovnemu vzdušju in doda delček sebe k uspešni zgodbi. Prijazni medsebojni odnosi so naš vsakodnevni izziv, saj vemo, da so nasmeh, topla beseda in občutek zaželenosti ravno tako pomembni kot odlično opravljena storitev. Želim, da vsi čutimo pripadnost Domu, da smo kot ena velika družina. Moja vloga pri vodenju je strateška in ob upoštevanju veljavne zakonodaje usmerjena v zagotavljanje virov, iskanje novih priložnosti, postavljanje ciljev, do katerih iščemo pot sami, ker to znamo in zmoremo. Vsi zaposleni smo se zavezali, da bomo na osnovi izraženih potreb in pričakovanj naših stanovalcev zagotavljali kakovostne storitve ter le-te nenehno prilagajali in izboljševali v skladu s potrebami in željami stanovalcev.

Moja pričakovanja do sodelavcev so pozitiven pristop, vztrajnost ter inovativnost, uvajanje sprememb, usmerjenost k reševanju problemov z upoštevanjem sodelavcev, visoki standardi kvalitete dela, stalno usposabljanje, sprejemanje drugačnosti, negovanje prijaznosti do vseh, dosledno upoštevanje zakonodaje, dosledno spoštovanje in uresničevanje sprejetih dogovorov, postavljenih pravil, odločanje in vodenje v okviru svojih pristojnosti, nalog s prevzemanjem odgovornosti za odločitve, odprta dvostranska komunikacija, aktivno sodelovanje pri načrtanih projektih (ne samo z odpiranjem problemov, pač pa s predlogi, rešitvami za reševanje nastalih težav), prenašanje primerov dobre prakse, medsebojna pomoč ter stalno strokovno izpopolnjevanje in prenašanje znanja in izkušenj na ostale sodelavce.

Trenutno je v Domu Taber nastanjenih 151 stanovalcev, za njih skrbi 72 zaposlenih, poleg teh imamo štiri pripravnike, štiri študente, eno osebo zaposleno preko javnih del in eno delavko zaposleno v okviru programa usposabljanja na delovnem mestu. Skupaj nas je torej 233. Za organizacijo nemotenega delovanja in poslovanja je od nas vseh pričakovati resno in odgovorno delo za opravljanje osnovne dejavnosti, to je skrb za naše stanovalce.

Hvala dragi stanovalci, da cenite naša prizadevanja za vas, da ste hvaležni in hvala tudi, da nas prijazno opozorite na morebitne pomanjkljivosti. Hvala tudi vam dragi sodelavci, da ste svoje delo v prvem letu odlično opravili.

Naš najnovejši projekt je brunarica s prostorom za piknik. Foto: Zdravko Kastelic

NAŠE VREDNOTE:

Srčnost: vrlina, ki je za naš Dom zelo pomembna, saj je podlaga za vse ostale vrednote, ker izhaja iz osnovne ljubezni do bližnjega, zato se naši zaposleni trudimo delati s srcem in z razumevanjem, kar nam naši stanovalci tudi vzajemno vračajo.

Pomoč in skrbnost: naša bistvena dejavnost je v neposredni osebni pomoči stanovalcem, hkrati pa jim želimo pomagati tudi z upoštevanjem njihovih potreb in želja ter težimo k temu, da so naši stanovalci slišani.

Prijaznost in obzirnost: delovni dan začnemo z nasmehom na obrazu in toplim pozdravom ter smo vedno pozitivno naravnani. Morebitne konflikte rešujemo z obzirnostjo, poslušanjem ter z medsebojnim spoštovanjem.

Medsebojno sodelovanje in dialog: v svoji individualnosti in drugačnosti spoštujemo in cenimo različne poglede, vtise in mnenja, sprejemamo predloge ter ustvarjamo kompromise.

Etičnost in pravičnost: svoje poslanstvo uresničujemo s Kodeksom etike socialnega dela in zdravstvene nege. Svoje delo opravljamo humano, strokovno, varno, sočutno, odgovorno, vestno ter v odnosu do stanovalca spoštujemo njegove potrebe, vrednote in prepričanja. Stanovalcu omogočamo pravico do izbire in odločanja. Spoštujemo dostojanstvo in zasebnost stanovalca.

Spoštovanje: svoje spoštovanje izražamo besedno in nebesedno ter ga podpiramo z dejanji. Naš odnos temelji na spoštovanju do vseh in sicer stanovalcev, svojcev, sodelavcev ter ostalih vključenih v domsko življenje (prostovoljci, dijaki, študentje...).

Varnost in zaupanje: V našem Domu je poskrbljeno za osebno in čustveno varnost stanovalcev ter občutek sprejetosti in domačnosti. Z dobrim delom stanovalcem želimo vzbujati zaupanje. Stanovalcem in svojcem zagotavljamo zaupnost in diskretnost. Upoštevamo pravico do zasebnosti, spoštujemo intimnost in anonimnost.

Pripadnost: želimo ustvarjati pogoje, da se bodo naši stanovalci počutili povezane med seboj in z zaposlenimi, prav tako pa jim želimo zagotavljati občutek pripadnosti.

Strokovnost: pridobljena znanja, izkušnje in veščine pri našem delu vsakodnevno uporabljamo. Naša strokovna usposobljenost se izraža v kvalitetnem in varnem delu, hkrati pa se trudimo, da svoja znanja stalno bogatimo.

Kreativnost: izražamo jo v obliki različnih delavnic, družabnih aktivnosti in kulturnih prireditev, ki jih nudimo našim stanovalcem.

Razvoj in iniciativnost: vsakodnevno iščemo nove poti do zastavljenih ciljev ter si vedno znova zastavljamo nove izzive.

ZAČETEK ZGODBE 'DOM TABER'

Občina Cerklje na Gorenjskem posveča veliko pozornosti varstvu starejših oseb v svojem okolju. Glede na potrebe je bil izražen močan interes občanov za izgradnjo Doma za starejše Cerklje na Gorenjskem z ustrežno kapaciteto in vsebino. Skladno s sodobnimi pristopi varstva

starejših ljudi je občina Cerklje na Gorenjskem želela zagotoviti institucionalno varstvo svojim občanom v domačem kraju, kar zagotavlja večjo psihološko in socialno varnost tako starostnikom kot tudi njihovim svojcem.

Investitor izgradnje Doma za starejše Cerklje na Gorenjskem je Socialno varstveni zavod TABER, ki je bil ustanovljen v letu 2007. Zavod je bil ustanovljen za izvajanje dejavnosti na področju socialnega varstva, predvsem institucionalnega varstva starejših oseb in ima pridobljeno koncesijo Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve za opravljanje tovrstnih storitev za starejše.

V letu 2010 je Dom Taber pridobil gradbeno dovoljenje in v marcu 2013 sklenil gradbeno pogodbo. Prvotno je bilo načrtovano, da bo projekt zaključen v letu 2014. Ker pa so se pri izvedbi projekta pojavile določene težave, se je dokončanje zamaknilo v leto 2015. Danes je Socialno varstveni zavod Taber v 100% lasti Občine Cerklje na Gorenjskem.

V mesecu avgustu 2015 je bila zaključena investicija projekta izgradnje socialne infrastrukture – Doma za starejše Cerklje na Gorenjskem in vzpostavitev nove storitve institucionalnega varstva starejših oseb v občini Cerklje na Gorenjskem za 150 stanovalcev po sodobnih konceptih domov in na podlagi pridobljene koncesije. Izvedba projekta je omogočila izvajanje celovite in visoko kvalitetne storitve socialne oskrbe in zdravstvene nege starejših z možnostjo zadovoljevanja vseh potreb uporabnikov na enem mestu. Strateški cilj naložbe je bil širiti mrežo domov za varstvo starejših po sodobnem konceptu varstva starejših ljudi in z inovativnimi prijemi v regijah s primanjkljajem domske oskrbe ter s tem zagotavljati zdravo rast poslovanja in zaposlovanja delavcev.

Zahvaljujem se vsem, ki ste na kakršen koli način prispevali k realizaciji projekta. Posebna zahvala gre županu občine Cerklje na Gorenjskem, Francu Čebulju, Občinski upravi Občine Cerklje na Gorenjskem ter Občinskemu svetu.

Hkrati se zahvaljujem vsem vam, dragi stanovalci in zaposleni, ki ste s svojo pozitivno energijo pripomogli k temu, da je ta projekt dobil dušo in postal DOM za vse nas.

Izgradnja Doma je bila prava odločitev

Franc Čebulj, župan občine Cerklje na Gorenjskem

Ob prvi obletnici delovanja Doma Taber se mi v mislih poraja potrditev, kako prava odločitev je bila izgradnja doma za osebe v tretjem življenjskem obdobju.

Zavedanje, da poskrbimo za ljudi v tretjem življenjskem obdobju, po sami pravni ureditvi ne zadeva lokalne skupnosti ampak državo. Toda če smo se v preteklosti v občini Cerklje na Gorenjskem zavedali, da je potrebno zgraditi osnovno šolo, vrtce, športne objekte, objekte za potrebe naših najmlajših, je prav, da smo poskrbeli tudi za občanke in občane, državljanke in državljane, ki so se vse življenje trudili za dobrobit družine in skupnosti, kjer so živeli in ne nazadnje ustvarjali za dobrobit države. Ob izgradnji doma smo ustvarili tudi nova delovna mesta in v 22-letih samostojne občine Cerklje na Gorenjskem nisem zasledil primera gospodarske družbe, ko bi še tako hitro rastoče podjetje naenkrat odprlo 75 novih delovnih mest. Med zaposlenimi je skoraj polovica občank in občanov občine Cerklje na Gorenjskem.

S pogledom na potek večjih investicij v preteklosti, je projekt izgradnje Doma Taber vsekakor po letih od začetka ideje do izvedbe, rekorder. Projekt bi bil lahko izveden v letih 2007 in 2008. Zgradilo bi ga podjetje GIP Gradbinec d.o.o., ki je postalo lastnik zemljišč leta 2004 s kompenzacijo izgradnje III. faze oš Davorina Jenka Cerklje. Že ob razgrnitvi projekta Vasi brez ovir v letu 2002 je projekt naletel na odpor s strani tako imenovane civilne iniciative vasi Šmartno in Poženik. Vsekakor pa je pomembno, da so se skozi izdelavo vse potrebne dokumentacije projekta zmanjšali dvomi civilne iniciative v teh dveh vaseh in ostali so le posamezniki iz Šmartnega.

V letih 2007 in 2008 je prišla svetovna finančna kriza in glede na ves trud, ki smo ga vlagali v projekt izgradnje Vasi brez ovir, sem ocenil, da bi bilo smiselno od podjetja GIP Gradbinec d.o.o. projekte in zemljišča odkupiti v celoti, z

*Župan občine Cerklje na Gorenjskem
Franc Čebulj. Foto: Arhiv župana*

vsemi izdanimi gradbenimi dovoljenji in projekti. Odkup je bil izveden v letu 2011.

Moja vizija izgradnje objektov v kompleksu Vasi brez ovir je šla v smer možnosti odprodaje zemljišča za gradnjo doma starejših. Vizija se ni uresničila zaradi nasprotovanja skupine vaščanov Šmartnega, ki so uspešno odgnali takratnega potencialnega kupca DEOS d.d.. Po vsem tem

nam ni preostalo drugega, kot da se izvedbe zahtevnega projekta lotimo sami v okviru občinskih razpoložljivih sredstev, možnosti pridobitve kredita ali pridobitve sredstev Evropske Unije. Uspelo nam je pridobiti sredstva in za izgradnjo samega doma ni bila potrebna kakšna večja finančna zadolžitev.

V tem kratkem pregledu poteka izgradnje doma starejših v zadnjih 15-ih letih nisem zahajal v podrobnosti, še manj pa bi želel kogarkoli imenovati. Kljub temu so nekateri naredili materialno škodo in škodovali ugledu projekta in občine Cerklje. Zakaj? Če ne bi bilo nasprotovanja v obdobju od leta 2003 do leta 2008, bi Dom Taber zgradilo podjetje GIP Gradbinec. Če nam ne bi preprečili prodaje zemljišča DEOS-u d.d., Občina Cerklje ravno tako ne bi imela investicijskih stroškov in bi ta sredstva lahko namenila za druge potrebne projekte za razvoj občine Cerklje. S tem bi se izognili izvedbi investicije Doma Taber in težavam, s katerimi smo se v občinski upravi soočali in jih z vsem trudom uspešno rešili. Navdušeni smo, da nam je tako pomemben projekt za ljudi v tretjem življenjskem obdobju uspelo realizirati v občini Cerklje na Gorenjskem.

Dom Taber je ob izredno lepi lokaciji dobil svoj sijaj. Dodatno so zato poskrbeli še zaposleni, ob

zadovoljstvu in dobrem počutju pa še stanovalci in njihovi svojci, saj njihova hvala in glas sežeta v deveto vas.

Poleg tega smo posebno ponosni, da smo tak sodoben in moderno opremljen dom zgradili v času gospodarske, gradbene in finančne krize v Sloveniji.

Z zadovoljstvom ugotavljam, da je bila skrb, ki je bila vseskozi prisotna ali bo Dom poln ali ne, odveč. Na mojo srečo, ki se mi je v času županovanja v prid razvoju občine kar nekajkrat nasmehnila, ugotavljam, da je bila odločitev za izgradnjo doma za starejše, pravilna. Ob tej priložnosti se zahvaljujem vsem tistim občinskim svetnikom, ki so vseskozi projekt podpirali in skrbnim sodelavcem občinske uprave za njihovo strokovno in uspešno delo ter podporo pri izgradnji Doma Taber.

Vsem zaposlenim, stanovalcem in njihovim svojcem želim resnično prijetno sobivanje v Domu Taber, saj bo to zadovoljstvo nas vseh.

Ob prvi obletnici delovanja Doma Taber čestitam kolektivu in se jim zahvaljujem za nesebično in požrtvovalno delo ob začetku delovanja Doma in oskrbi stanovalcev.

Z gradnjo objekta smo začeli leta 2013. Foto: Zdravko Kastelic

Svet zavoda Taber

Andreja Jerala, predsednica Sveta zavoda Taber

Pred nami je prva številka domskega časopisa, v katerem podaja svoj prispevek tudi Svet zavoda Taber.

Leta 2007 sta ustanovitelja Občina Cerklje na Gorenjskem in Gradbinec GIP d.o.o. iz Kranja sklenila Pogodbo o ustanovitvi Socialnovarstvenega zavoda Taber z namenom ustanovitve svz Taber, ki bo izvajal nepridobitno dejavnost na področju socialnega varstva starejših. V februarju 2011 je Občina Cerklje na Gorenjskem na podlagi Pogodbe o prenosu dela ustanoviteljskega deleža ustanovitelja Gradbinec GIP d.o.o. kot dodatka št. 1 k Pogodbi o ustanovitvi svz Taber, postala stoo odstotna lastnica Socialnovarstvenega zavoda Taber.

Občinski svet občine Cerklje na Gorenjskem je v maju 2013 sprejel sklep, s katerim je imenoval člane sveta svz Taber Antona Kopitarja in Andrejo Jerala kot predstavnika ustanovitelja in Janeza Korbarja kot predstavnika uporabnika oz. zainteresirane javnosti.

V mandatu, ki nam je bil zaupan, so se imenovani člani sveta zavoda sestali na 18-ih rednih sejah in 5-ih korespondenčnih sejah, na katerih so obravnavali in tudi sprejeli vrsto pomembnih odločitev, povezanih tako s pridobitvijo evropskih sredstev kot tudi s samo izvedbo in realizacijo izvajalskih pogodb. V nadaljevanju prvega mandata je Svet zavoda Taber obravnaval in sprejel tudi ustrezne akte, finančne plane poslovanja za posamezna leta in poslovnik. Potrdil je

Zeleno dvorišče Doma Taber. Foto: Zdravko Kastelic

tudi cenika oskrbnin in dodatnih tržnih storitev, pravilnik o razvrščanju stanovalcev v posamezne oskrbe ter način plačevanja storitev, hišni red in pravilnik o računovodstvu. Obravnaval je osnutek statuta in pravilnika o volitvah, izvolitev predstavnika delavcev v Svet zavoda in še vrsto drugih vsebin in dokumentov. Vsi člani zavoda so bili prisotni na vseh sklicanih sejah.

Svet zavoda Taber trenutno sestavljajo samo prej navedeni predstavniki. Žal predstavnik zaposlenih in predstavnik uporabnikov še nista bila imenovana. Spremembe Akta o ustanovitvi Socialnovarstvenega zavoda Taber, ki so bile obravnavane na treh rednih sejah Občinskega sveta Občine Cerklje na Gorenjskem (6. seja – 10. 9. 2015, 8. seja – 2. 3. 2016 in 11. seja, 22. 6. 2016) so bile zaradi nasprotovanja dela svetnikov v celoti zavržene. Spremembe Akta o ustanovitvi se nanašajo tudi na vsebino sestave Sveta zavoda in sicer se predlaga, da Svet zavoda sestavljajo trije člani, imenovani s strani ustanovitelja, en član kot predstavnik uporabnikov in en član kot predstavnik zaposlenih.

Sedanji predstavniki, ki so imenovani s strani ustanovitelja želijo, da se s strani Občinskega sveta občine Cerklje na Gorenjskem, čimprej sprejme sprememba Akta o ustanovitvi, saj bo s tem dana možnost za izvedbo volitev in imenovanje predstavnikov v Svet zavoda Taber. S spremembo Akta o ustanovitvi bodo natančneje opredeljene vsebine, ki jih je potrebno sprejeti za nemoteno delovanje Socialnovarstvenega zavoda Taber kot celoto (sedež SVZ Taber, dejavnosti ...).

Zavedamo se odgovornosti, ki nam je zaupana, zato smo v skladu z zakonodajo in Aktom o ustanovitvi v avgustu 2015 imenovali v. d. direktorja Zdravka Kastelica in strokovno vodjo Doma, Martino Martinčič ter v februarju 2016 objavili razpis za prosto delovno mesto direktorja svz Taber. Postopek izbire kandidata (tretji razpis) še ni zaključen.

S sodelovanjem lokalne skupnosti, uprave Doma, stanovalcev, zaposlenih, pristojnih ministrstev, domov za starejše po Sloveniji ter z drugimi, ki kakorkoli sodelujejo pri izvajanju dejavnosti Doma želimo doseči, da je Dom Taber tako po zunanosti in počutju eden najlepših in najboljših domov v Sloveniji.

Lepa ureditev okolice prispeva k dobremu počutju. Foto: Zdravko Kastelic

V imenu Sveta zavoda Taber se iskreno zahvaljujemo uporabnikom, za katere je Dom zgrajen in ustvarjen ter zaposlenim, ki skrbijo zanje, vsem prostovoljcem, društvom (kulturna, likovna, humanitarna in druga), ki sodelujejo z Domom, društvom širom Slovenije in drugim, ki s svojo prisotnostjo pustijo v Domu dobro voljo, energijo, radost, trenutek stiska roke in pozdrava, ki se vsem vtisne v spomin. Še naprej želimo, da se tovrstne dejavnosti in pozornosti odvijajo s pozitivnim pristopom.

Obisk ob dnevu odprtih vrat močno presenetil

Ana Vrhovnik

V petek, 11. septembra 2015 smo v našem Domu odprli vrata vsem zainteresiranim bodočim stanovalcem in njihovim svojcem ter obiskovalcem.

Obisk Doma je močno presešel naša pričakovanja, saj si je med deveto in šestnajsto uro objekt ogledalo okoli 1500 obiskovalcev. Tako velikega obiska res nismo pričakovali. Načrtovali smo, da bodo skupine obsegale po dvajset obiskovalcev, nato pa je ena skupina obsegala tudi do petdeset ljudi. Obiskovalci so ob vstopu na recepciji prejeli predstavitveno zloženko. Ob vodenih ogledih v.d. direktorja Zdravka Kastelica, strokovne vodje Doma in socialne delavke Martine Martinčič in namestnice direktorja za področje

Vodeni ogled. Foto: Ana Vrhovnik

Obiskovalcem smo pokazali nove sobe ter opremo. Foto: Matic Zorman

Obisk Doma je močno presešel naša pričakovanja, saj si je med deveto in šestnajsto uro naš Dom ogledalo okoli 1500 obiskovalcev.

zdravstvene nege in oskrbe Maje Tavželj smo poleg osnovnih informacij našim obiskovalcem predstavili sodobno opremljenost prostorov, saj so si lahko ogledali nadstandardne sobe z balkonom in kopalnico, dnevne prostore ter varovani oddelek. Prav tako jih je navdušila mirna okolica Doma, ki jo obdaja čudovita narava s travniki in gozdovi.

Veseli smo bili tako velikega števila obiskovalcev, saj so s svojo udeležbo in pozitivnimi pričakovanji podprli delovanje našega Doma.

Slovesno smo odprli Dom Taber

Ana Vrhovnik

V petek, 4. decembra 2015 ob 15. uri smo uradno odprli vrata Doma Taber. Ob odprtju je bilo v Domu že 102 stanovalca in 54 zaposlenih. Prireditev se je začela s himno Republike Slovenije. V kulturnem programu sta sodelovala Godba Cerklje in Komorni moški pevski zbor Davorina Jenka Cerklje. Sledil je uvodni pozdrav povezovalcev programa Ane Jagodic ter Jožeta Jeriča, ki sta župana povabila k nagovoru.

»Uspelo nam je«, so bile njegove prve besede ob nagovoru. Povedal je, da nam je po večletnih prizadevanjih uspelo zgraditi nov objekt in poskrbeti za starejše ter jim omogočiti bivanje v mirnem in varnem Domu prelepe okolice Cerklj.

Gospod Franc Čebulj, župan občine Cerklje, je ob slavnostnem odprtju Doma Taber toplo pozdravil predsednika Republike Slovenije Boruta Pahorja, ljubljanskega nadškofa metropolita monsinjorja Staneta Zoreta, državno

Skupaj smo prerezali trak in uradni odprli vrata. Foto: Nejc Novak in Timotej Vrtnik

sekretarko Ministrstva za zdravje Zdenko Tičar, direktorja Direktorata za regionalni razvoj na Ministrstvu za gospodarski razvoj in tehnologijo Marka Drogenika, poslance, župane in bivše župane ter stanovalce Doma Taber.

»Uspelo nam je,« so bile njegove prve besede ob nagovoru. Povedal je, da nam je po večletnih prizadevanjih uspelo zgraditi nov objekt in poskrbeti za starejše ter jim omogočiti bivanje v mirnem in varnem Domu prelepe okolice Cerklj. Z vidika sodobnosti in lege v naravnem okolju Domu ni para v Sloveniji in tudi ne izven naših meja. Veseli ga, da so se v življenje stanovalcev

In nenazadnje, tudi stanovalcem je zaželel, da bi se v novem Domu dobro počutili, z besedami: »Vaš optimizem, energija in smeh so najboljši dokaz, da je tudi jesen življenja lahko lepa.«

Župan je prejel veliko zahvalno plaketo Zveze društev upokojencev Slovenije. Foto: Nejc Novak in Timotej Vrtnik

vključili osnovna šola Davorina Jenka, vrtci in številni prostovoljci naših društev. Pri izgradnji novega Doma se je zahvalil svoji ekipi, izrecno v.d. direktorja Zdravku Kastelicu, ki je bil ključna oseba pri izgradnji in začetku delovanja Doma, Andreji Jerala in Marti Jarc ter celotni občinski upravi. Poudaril je, da sama izgradnja privlačne infrastrukture ni dovolj za omogočanje storitev vrhunske kakovosti. V Domu se bo zaposlilo kar 72 novih sodelavcev, ki jim je ponujeno stimulatívno okolje za njihovo delo. Evropska unija je ob podpori naše vlade preko Sklada za regionalni razvoj v obliki nepovratnih sredstev namenila pomoč v višini 5,6 milijona evrov, celotna vrednost pa je znašala dobrih 11 milijonov

Ljubljanski nadškof metropolit Stane Zore nam je zaželel predvsem dobro medsebojno sodelovanje in spoštovanje. Predsednik RS Borut Pahor pa je povedal, da objekt dviga lestvico pričakovanj glede postavitve domov za starejše na neko višjo raven, kar je tudi prav, saj je starejšim potrebno ponuditi kvalitetno jesen življenja.

evrov. Motiviral je novo zaposlene in jim zaželel obilo zadovoljstva na novih delovnih mestih in strokovno ter dobro opravljanje dela.

In nenazadnje, tudi stanovalcem je zaželel, da bi se v novem Domu dobro počutili, z besedami: »Vaš optimizem, energija in smeh so najboljši dokaz, da je tudi jesen življenja lahko lepa.«

Po glasbeni točki pevskega zbora sta povezovalca spregovorila nekaj besed o Domu, Zveza društev upokojencev Slovenije pa je županu podelila veliko zahvalno plaketo. Sledil je blagoslov Doma ter slavnostno odprtje pri vhodu objekta B. Napovedovalec je povabil nadškofa msgr. Stanislava Zoreta, da je Dom blagoslovil ter predsednika RS Boruta Pahorja, ki ga je odprl.

Nadškof nam je zaželel predvsem dobro medsebojno sodelovanje in spoštovanje. Predsednik

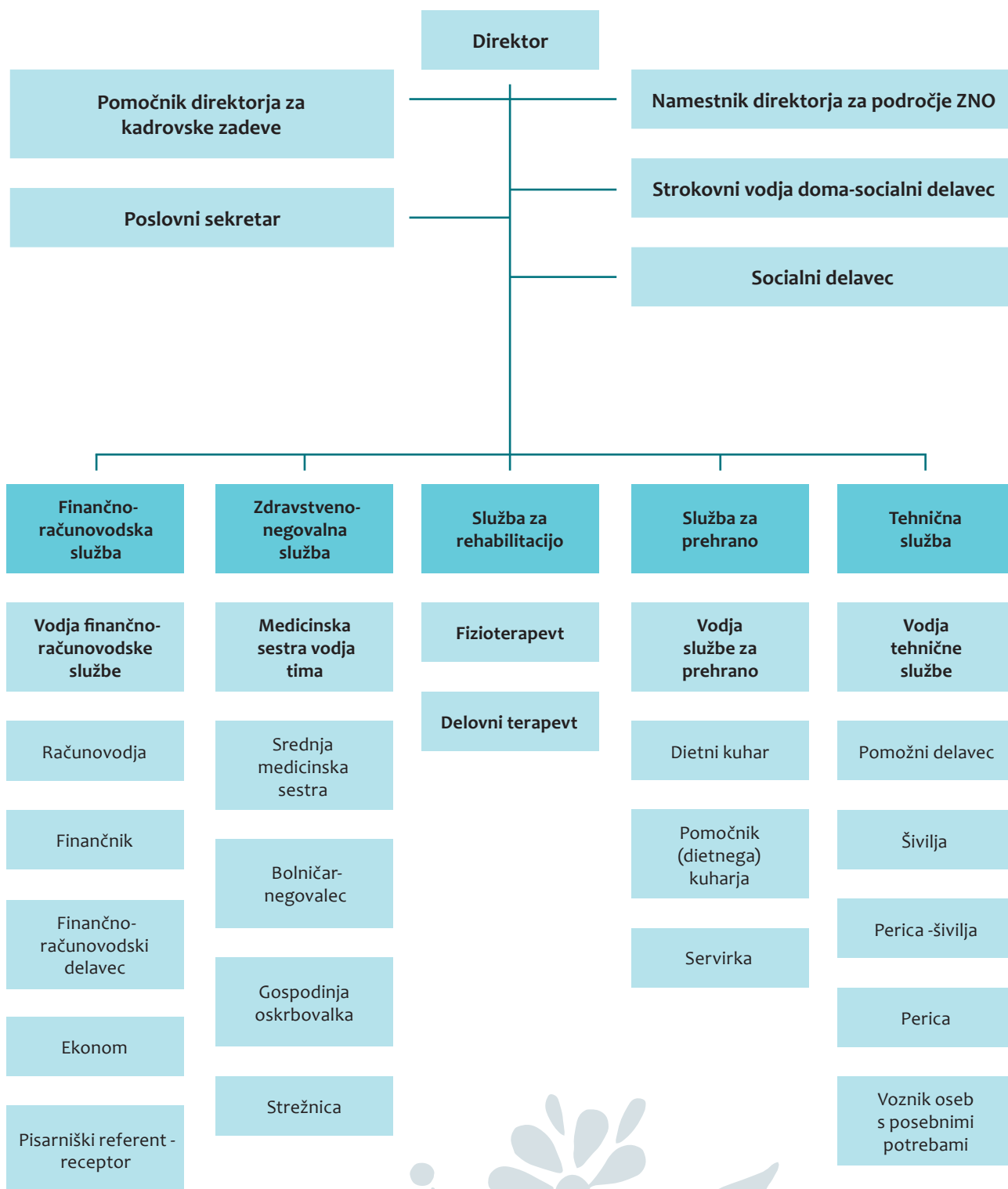
je povedal, da objekt dviga lestvico pričakovanj glede postavitve domov za starejše na neko višjo raven, kar je tudi prav, saj je starejšim potrebno ponuditi kvalitetno jesen življenja, hkrati pa povabil vse goste, da se pridružijo dogodku. Pogostitev za vse goste prireditve je sledila v avli doma in v šotoru za objektom. Župan, v.d. direktorja, predsednik RS in ljubljanski nadškof metropolit so pridržali trak, ki sta ga prerezala otroka iz folklorne skupine Cerklje.

Nato sta si predsednik in nadškof ogledala Dom v spremstvu župana in v.d. direktorja Doma. Ljubljanski nadškof in metropolit je blagoslovil tudi domsko kapelo. Sprehodili so se čez pritlični del in obiskali dva stanovalca v njuni sobi, Janeza Vajsa in Stanislava Makovška, ki zase pravita, da sta kakor rit in hlače. Potem so si ogledali prvo nadstropje varovanega oddelka in skupne prostore, ki predstavljajo najlepši del Doma in se na koncu poslovili pri glavnem vhodu.

Predsednik RS je tako pozdravil naše stanovalce. Foto: Daniel Novakovič/STA

Organizacijska shema in seznam delovnih mest

Socialna služba

Martina Martinčič, strokovni vodja Doma in socialna delavka

Delo z ljudmi me je od nekdaj veselilo, zato sem se po končani srednji zdravstveni šoli odločila za nadaljevanje študija na Fakulteti za socialno delo. Že v drugem letniku fakultete sem se odločila za delo s starimi, saj sem čutila, da je to moje poslanstvo. Od takrat naprej je to področje, za katerega sem se opredelila za vse življenje.

Sprememba delovnega okolja po 15 letih ustajene službe, je bila zame težka odločitev. Po letu dni delovanja SVZ Taber, pa lahko rečem, da je bila ta odločitev pravilna. Poleg dela, ki me veseli, sem tu spoznala čudovite sodelavce, s katerimi se trudimo, da bi našim stanovalcem nudili prijeten dom.

Leto dni je hitro minilo in sem zelo ponosna tako nase, kot na celotno ekipo SVZ Taber, saj smo v tem letu dosegli vse kar smo si zadali.

Dom smo nad pričakovanji zapolnili zelo hitro, v mesecu februarju 2016 smo bili že polno

zasedeni. V socialni službi smo od 28.09.2015 pa do danes sprejeli 202 stanovalca.

Odhod iz domačega okolja predstavlja za vsakega starostnika in marsikaterega svojca težko življenjsko preizkušnjo. Kot socialna delavka v Domu se trudim, da je ta preizkušnja čim lažja. Bodoče stanovalce in njihove svojce pripravim na prihod v Dom; da je le-ta prijetnejši in je prilagoditev čim lažja. Delo je usmerjeno v pripravo na sprejem starostnikov, nastanitev, vključevanje v domsko življenje in sodelovanje s svojci.

Socialno delo v Domu lahko razdelimo na različne faze, in sicer naloge socialnega delavca:

- pred prihodom stanovalca v Dom,
- v času bivanja stanovalca v Domu,
- ob odhodu stanovalca iz Doma,
- za zagotavljanje dobre klime v Domu,
- kot spremljevalca institucionalnega življenja stanovalcev.

V socialni službi stanovalci in svojci dobite pomoč in svetovanje:

- pri reševanju osebnih stisk in težav,
- pri urejanju osebnih in pravno- formalnih zadev; povezanih z bivanjem v Domu,
- pri ohranjanju stikov.

Pri svojem delu sodelujem na vseh prireditvah in sestankih, ki potekajo v Domu. Zelo pomembno je povezovanje z ostalimi ustanovami, kot so centri za socialno delo, sodišča, bolnišnice, razna društva itd.

Najpomembnejše pa je, da kot socialna delavka vzpostavim dober odnos med vsemi sistemi, ki se pri delu v Domu prepletajo, to so stanovalci, svojci in delavci.

Ob naši prvi obletnici se stanovalcem in svojcem zahvaljujem za potrpežljivost in vam sporočam, da se vedno lahko obrnete name, kadarkoli kaj potrebujete. Vesela bom vašega obiska in če bom le lahko vam bo pomagala.

*Strokovni vodja Doma in socialna delavka
Martina Martinčič. Foto: Janez Kuhar*

Zdravstvena nega in oskrba

Marija Tavželj, namestnica direktorja za področje zdravstvene nege in oskrbe

Vzpostavitev delovanja zavoda, kot je Socialno varstveni zavod Taber, je zahtevna naloga. Tega sem se več kot dobro zavedala, ko sem se odločala za zaposlitev na delovnem mestu namestnice direktorja za področje zdravstvene nege in oskrbe. Pogum mi je dalo zavedanje, da sem opremljena z izkušnjami z delom v domovih za starejše občane in z vztrajnostjo. Takoj po končani srednji zdravstveni šoli sem se namreč zaposlila v domu starejših občanov, kar 15 let delala kot srednja sestra, se nato odločila za nadaljevanje študija zdravstvene nege in bila 7 let vodja tima, nato 2 leti in pol vodja dislocirane enote ter eno leto namestnica direktorice za področje zdravstvene nege in oskrbe v drugem zavodu.

Zdravstvena nega poteka po strokovnih navodilih zdravnice, ki v našo ambulanto prihaja po dogovoru z Zdravstvenim domom Kranj.

*Namestnica direktorja za področje zdravstvene nege in oskrbe Maja Tavželj.
Foto: Janez Kuhar*

Barve uniform: modra - zdravstveni tehniki, zelena - bolničarji-negovalci, rumena- gospodinje oskrbovalke, roza - strežnice. Foto: Janez Kuhar

Tako sem v septembru lanskega leta prevzela vodenje zdravstveno negovalne enote v Domu Taber, ki je po številu zaposlenih, največja enota doma. Vanjo je vključenih 8 strežnic, 7 gospodinj, 18 bolničarjev-negovalcev, 13 srednjih medicinskih sester oz. zdravstvenih tehnikov, diplomirana med. sestra ter diplomirani zdravstvenik.

V negovalno enoto Doma Taber je vključenih 8 strežnic, 7 gospodinj, 18 bolničarjev-negovalcev, 13 srednjih medicinskih sester oz. zdravstvenih tehnikov, diplomirana medicinska sestra ter diplomiran zdravstvenik.

Našim stanovalcem nudimo njihovi starosti, počutju, željam in zdravstvenemu stanju primerne oskrbo, zdravstveno nego in rehabilitacijo. Zdravstvena nega in oskrba naših stanovalcev je usmerjena v vsestransko pomoč pri opravljanju vseh življenjskih aktivnosti, hkrati pa jim želimo ohraniti največjo možno mero samostojnosti in neodvisnosti. Pri tem upoštevamo cilje sodobne gerontološke zdravstvene nege.

Oskrba je dejavnost usmerjena v pomoč stanovalcem pri opravljanju dnevnih aktivnosti in je glede na količino storitev, pri katerih potrebujejo pomoč razdeljena v pet kategorij in sicer v oskrbo I, II, III/A in III/B in IV.

Zdravstvena nega poteka po strokovnih navodilih zdravnice, ki v našo ambulanto prihaja po dogovoru z Zdravstvenim domom Kranj. Tudi zdravstvena nega je, glede na predpisane storitve in njihov obseg, razdeljena v štiri kategorije. Posebna pozornost zdravstvene nege je namenjena stanovalcem, ki so v celoti odvisni od nege in pomoči negovalnega osebja.

V Dom Taber prihaja tudi zdravnik specialist in sicer psihiater, z namenom obravnave stanovalcev z demenco in morebitnimi drugimi psihičnimi obolenji. Za stanovalce, ki niso več sposobni zagotoviti varnega bivanja sebi in drugim, imamo organizirano varstvo na varovnem oddelku. Oddelek je namenjen njihovem povečanemu varovanju in spremljanju. Dnevne

Zdravstvena nega. Foto: Jagraf

aktivnosti so prilagojene njihovim sposobnostim in potekajo pod strokovnim vodstvom delovne terapevtke.

Po enem letu lahko rečem, da je bila moja odločitev pravilna. S prizadevno in strokovno ekipo sodelavcev, smo v zelo kratkem času zapolnili vse kapacitete v Domu in dosegli visok nivo kakovosti naših storitev. Še zdaleč pa nismo dosegli zastavljenih ciljev, ki niso nizki. Delati želimo čim boljše, naše zrcalo pa so zadovoljni uporabniki in njihovi svojci. Zato smo odprti za predloge in kritike, ki nam na tej poti lahko pomagajo.

Ob prvem rojstnem dnevu našega Doma, vsem stanovalcem in njihovim svojcem želim čim boljšega zdravja, čudovitega počutja in zadovoljstva pod našo streho. Zaposlenim pa polagam na srce: ohranite neizmerno delovno vnemo, odprta srca in se zavedajte, da ste cenjeni.

Delovna terapija

Nataša Lavtižar, delovna terapevtka

Sem Nataša Lavtižar in sem se lani septembra zaposlila na mestu delovne terapevtke v Domu Taber. S starejšimi delam že petnajsto leto in mi je delo v novo-odprtem domu predstavljalo velik strokoven izziv. Vesela sem, da sem se tako odločila in si želim, da bi skupaj s stanovalci v programu delovne terapije dosegli še veliko zastavljenih ciljev.

Skozi obravnavo v delovni terapiji stanovalec poskuša doseči čim višjo stopnjo samostojnosti pri vsakodnevni skrbi zase. To doseže z učenjem različnih tehnik, s ponavljanjem določenih aktivnosti, z uporabo raznih pripomočkov, z izvajanjem namenskih aktivnosti, ki krepijo oziroma ohranjajo telesne funkcije.

Za produktivno preživljanje prostega časa delovni terapevt načrtuje program aktivnosti preko celega dne, ki ga večinoma izvajajo prostovoljci z znanji na različnih področjih in vodijo svoje skupine z različno tematiko. Za kvalitetnejše preživljanje prostega časa k nam prihajajo različne kulturno-umetniške skupine, ki prinašajo svežino in vedno znova navdušijo stanovalce.

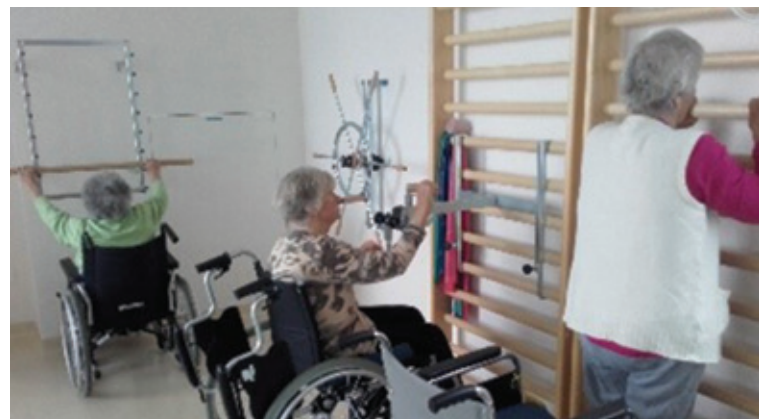
*Delovna terapevtka Nataša Lavtižar.
Foto: Janez Kuhar*

*Uporaba pripomočka za oblačenje nogavic.
Foto: Nataša Lavtižar*

*Učenje samostojnega transfera na i.v. s pomočjo
deske za presedanje. Foto: Nataša Lavtižar*

*Namenske aktivnosti za krepitev mišične moči
in ohranjanje gibljivosti. Foto: Nataša Lavtižar*

Pevske vaje. Foto: Arhiv Doma

Pletenje. Foto: Arhiv Doma

Izdelovanje iz krep papirja. Foto: Arhiv Doma

Bralni krog. Foto: Arhiv Doma

Ličkanje koruze. Foto: Arhiv Doma

Družabne igre. Foto: Arhiv Doma

Balinarje. Foto: Arhiv Doma

Koncert ansambla Galop. Foto: Arhiv Doma

Fizioterapija

Mateja Murnik Gregorin, fizioterapevtka

Če se na kratko predstavim, sem diplomirana fizioterapevtka Mateja Murnik Gregorin. Moja poklicna pot se je začela pred dvanajstimi leti v Kliniki Golnik, kjer sem se vsa ta leta srečevala predvsem s kroničnimi pljučnimi in srčnimi bolniki. Tam sem bila zaposlena do letošnje pomladi, ko se mi je ponudila priložnost nove zaposlitve. Tako sem se meseca maja pridružila ekipi prijaznih sodelavcev v Domu Taber. Delo v domu, je v primerjavi z delom v bolnišnici, bolj dinamično. Od terapevta zahteva precej znanja in veščin z različnih področij.

Glavni namen fizioterapevtske obravnave je, da uporabniku izboljšamo, vzdržujemo ali povrnemo gibalne in funkcijske sposobnosti. Na ta način poskušamo prispevati k izboljšanju kvalitete življenja naših uporabnikov- stanovalcev. Kot že iz imena lahko sklepamo, pri fizioterapiji uporabljamo različne oblike fizikalnih dejavnikov- toplota, elektrika, svetloba, ultrazvok, magnetno polje, mehanska sila. Poleg naštetih oblik energije pogosto uporabljamo tudi terapevtske oblike gibanja (kinezioterapija), različne terapevtske prijeme, ki jih terapevt/- ka izvaja z lastnimi rokami (manualna terapija), treninge koordinacije in vertikalizacije (posedanje, stoja in hoja), trening izboljšanja oz. ohranjanja telesne kondicije, in respiratorno fizioterapijo za olajšanje čiščenja dihalnih poti in posledično boljše oz. lažjega dihanja.

V domu Taber, v sklopu fizioterapije našim stanovalcem nudimo magnetoterapijo, različne vrste elektroterapije (TENS, diadinamske tokove, visokotonsko terapijo,...), terapijo z ultrazvokom in laserjem, lokalno gretje z infra rdečo svetlobo, presoterapijo in terapijo s kineziološkimi trakovi.

S terapevtskimi vajami, v sklopu skupinske vadbe, skrbimo za ohranjanje gibljivosti in mišične moči. Za vzdrževanje oz. izboljšanje telesne kondicije so stanovalcem na voljo sobna kolesa in prilagojena motorizirana kolesa. Treningu

koordinacije, stoje in hoje je namenjena bradlja in različne hodulje. V sklopu respiratorne fizioterapije nudimo vibracijsko masažo prsnega koša.

*Fizioterapevtka Mateja Murnik Gregorin.
Foto: Janez Kuhar*

Trening hoje v bradlji. Foto: Mateja Gregorin

Domska zdravnica

Dr. Alenka Ponikvar

Sem Alenka Ponikvar, specialistka za družinsko medicino od leta 2014. Zaposlena sem v Zdravstvenem domu Kranj in trikrat tedensko prihajam v Dom Taber.

Svoje prve korake sem naredila v obmorskem piranskem okolju, nato pa sta me vedoželjnost in poklicna pot ločila od tega prelepega bisera in vodila do študija medicine v Ljubljani. Pri srcu so mi bile naravoslovne vede in delo z ljudmi, zato sem skoraj po naključju na informativnem dnevu davnega leta 1996 obiskala Medicinsko fakulteto in spoznala, da lahko zdravniški poklic postane moje poslanstvo. Sprva je bila moja želja postati otroška zdravnica, izkušnje po dokončani fakulteti pa so mi pokazale, da je delo s starejšimi ravno tako osrečujoče in izpolnjujoče. Starejši ljudje so zame bogastvo, saj nosijo v sebi globoka in pomembna življenjska spoznanja, živijo vrednote, ki jih cenim in so polni modrosti. Zato me delo s starejšimi v Domu Taber veseli, pa čeprav je polno izzivov, na svoj način naporno in precej drugačno od dela v običajni ambulanti družinskega zdravnika.

Prijazen sprejem medicinske sestre v ambulanti. Foto: Jagraf

Delovni čas ambulante:

PON – PET: 7.00 – 14.00

PON, SRE, PET – v ambulanti prisotna zdravnica

Zdravnica v ambulanti. Foto: Arhiv Doma

Specifika so potrebna znanja iz področja geriatrije in paliativne oskrbe, vsakodnevno delo pa je razdvojeno na strogo ambulantno delo in delo po oddelkih doma. Okolje je zelo prijazno in domače, kar ugodno deluje na okrevanje in ohranjanje zdravja pri oskrbovancih. Moje želje so čim bolj slediti kakovostni oskrbi ljudi, čeprav sprotno delo pogosto zasede ves čas, ki je na voljo.

Rada imam svoje delo, v prostem času pa svoje srce darujem družini. Moje veselje so tudi rože, gibanje, morje in hribi. Veliko mi pomeni, da sem duševno in duhovno okrepljena.

Služba psihiatra

Pripravil Janez Kuhar

Mitja Logar, zdravnik specialist psihiatrije prihaja v Dom Taber dvakrat mesečno, na pogovore z oskrbovanci, za katere meni, da imajo določene psihične težave. O svojem delu v Domu pravi: »Najprej se s stanovalci pogovorimo o težavi, po potrebi pa se naredi tudi ocena kognitivnih funkcij, predvsem spominskih. Glede na populacijo doma so najbolj pogoste težave s spominom, imajo pa tudi druge težave, kot so depresija, tesnoba in bipolarna motnja razpoloženja. Zelo pomembno pri mojem delu je tudi sodelovanje z diplomiranimi zdravstvenimi tehnikami, ker so oni dnevno vpeti v življenje stanovalcev doma. Pri nekaterih stanovalcih se te težave hitro uspešno rešijo, včasih pa je zaradi

*Specialist psihiater dr. Mitja Logar.
Foto: Janez Kuhar*

*Ambulanto najdete levo od Vhoda B.
Foto: Jagraf*

nezadostnega učinka ali pa stranskih učinkov zdravil terapijo potrebno prilagoditi.«

Mitja Logar, zdravnik specialist psihiatrije pravi še, da je ob izrednih primerih in po potrebi vedno dostopen za reševanje težav tudi s telefonskimi pogovori. Hkrati pa dodaja: »Z delom sem zadovoljen, osebje Doma je zelo prijazno, zelo dobri pa so tudi delovni pogoji.«

Zobozdravstvena ambulanta

Pripravil Janez Kuhar

V nove prostore zobozdravstvene ambulante Doma Taber se bo 3. oktobra preselila iz osnovne šole Davorina Jenka v Cerkljah zobozdravnica Elizabeta Zaletel, dr. dent. med. spec., ki je 1. julija pred dvema letoma prevzela zobno ambulanto od prejšnje zobozdravnice Mateje Rotar. Zobna ordinacija se nahaja v pritličju doma. Zaletelova prihaja iz Ljubljane in ima že več kot dvajset let izkušenj v zobozdravstvu. Otroška zobozdravnica Adela Gašperič pa ostaja v prostorih šole.

Zobozdravnica Elizabeta Zaletel se bo 3. oktobra preselila v Dom Taber iz osnovne šole Davorina Jenka Cerklje. Foto: Janez Kuhar

*Čakalnico si deli z ambulanto in fizioterapijo.
Foto: Jagraf*

Delovni čas zobozdravstvene ambulante:

PON, ČET, PET: 6.45 – 13.45

TOR, SRE: 12.45 – 19.45

Finančno računovodska služba in splošne službe

Maja Gros, vodja finančno-računovodske službe

V okviru finančno računovodske službe se izvajajo strokovne naloge s področja financ in računovodstva, vključno z načrtovanjem plana dela in nabav, pripravo poročil, spremljanjem poslovanja, pripravo finančnih načrtov, izdelavo bilanc in podobnimi nalogami. Ta služba med drugim izstavlja račune za opravljene storitve in ima svojo blagajno, kjer se lahko brez zaračunane provizije poravnava položnice za oskrbo.

Ekonom skrbi za vodenje materialnega poslovanja, naročanje, prevzem in izdajo materiala. Vodi poslovanje kavarne - nadzoruje delo in skrbi za red, opravlja mesečne inventure ter po potrebi nadomešča zaposlene v kavarni in na recepciji. Hkrati opravlja tudi kurirska dela.

Recepcija informira in usmerja obiskovalce ter stanovalce, skrbi za sprejem in odpošiljanje pošte, evidentira dokumente, vodi registracijo odhodov in prihodov stanovalcev, sprejema in preusmerja telefonske klice, vodi evidence dodatnih storitev za stanovalce (pedikura,

Finančno računovodska služba in splošne službe. Foto: Janez Kuhar

Recepcija Doma Taber, kjer sprejemamo vse obiskovalce. Foto: Jagraf

frizerske storitve,...) ter nudi pomoč pri vseh administrativnih opravilih za potrebe doma. Zadolžena je za urejanje spletne strani in pomaga pri izdelavi informativnega gradiva.

Poslovna sekretarka koordinira poslovne stike, vodi evidence, sodeluje pri izvajanju in organizaciji različnih dogodkov, opravlja administrativna dela in izvaja tajniška opravila za potrebe notranje organizacijske enote.

Služba prehrane

Jože Podjed, vodja prehrane

V tem članku vam bom na kratko predstavil sebe in svoje delo v našem Domu Taber. Pred približno letom dni sem bil izbran na delovno mesto vodje prehrane. Manjka mi par let in dopolnil bom 50 let. Sem poročen in sem oče dveh hčera starih 7 in 26 let. Kot ste mogoče že opazili, mi manjka kar nekaj las na glavi, kar jih je pa še ostalo, so močno sivih odtenkov. Vendar jaz kljub temu pravim, da sem še mlad.

Po izobrazbi sem gostinski poslovodja in se s hrano ukvarjam odkar delam. Po zaključku šolanja sem nekaj let delal v raznih gostinskih lokalih v okolici, zadnjih 21 let pa v Domu upokojencev v Kranju. V teh letih sem dobro spoznal delo v velikih kuhinjah za starostnike in vse kar sodi zraven.

Moje delo torej združuje odgovornost vodenja, nabave in prevzema, kuhanja, slaščičarstva ter tudi serviranja.

Kot vodja prehrane sem odgovoren za potek dela v kuhinji. Sestavljam tedenske jedilnike, naročam vsa živila, čistila in ostali material za kuhinjo, prevzemam in kontroliram dobavljeno blago in živila, pregledujem deklaracije, roke trajanja in merim temperature ob dobavi, pripravljam in kontroliram vse obrazce v sistemu HACCP, katerih ja kar preko 20 različnih, spremljam delovanje hladilnih, ogrevalnih in ostalih naprav v kuhinji in naročam servis pri morebitnih napakah, popravljam dietne sezname za oddelke in jedilnico, dnevno evidentiram porabo za vse obroke v dnevu pa še marsikaj se najde in delovni čas mine kot bi mignil.

Vsak dan grem vedno najprej v kuhinjo, narežem salamo, sir ali pa pripravim meso za kosilo, pomagam in dajem napotke pri pripravi obrokov. Vedno sem pripravljen pomagati v procesu kuhanja ali predpripravi zelenjave. Ob četrtek

Jože Podjed v kuhinji. Foto: Nejc Novak in Timotej Vrtnik

pa običajno pripravim sladico. Kot natakarja me vidite ob raznih prireditvah.

Moje delo torej združuje odgovornost vodenja, nabave in prevzema, kuhanja, slaščičarstva ter tudi serviranja. Vestno opravljam svoje delo in se skupaj s sodelavci trudim za dobro počutje naših stanovalcev.

Za delo v kuhinji z restavracijo smo zadolženi vodja prehrane, tri dietne kuharice, dve pomočnici dietnega kuharja in dve servirki, v času dopustov pa tudi študenti.

NAŠE DELO V LETU DNI

Minilo bo že leto dni odkar se je v naš Dom vselil prvi stanovalec. Moj namen je predstaviti svoje delo in na kratko opisati nekatere dogodke preteklega leta v domski enoti prehrane.

Enota prehrane je sestavljena iz restavracije, kuhinje in kavarne. Za delo v kuhinji z restavracijo smo zadolženi vodja prehrane, tri dietne kuharice, dve pomočnici dietnega kuharja in dve servirki, v času dopustov pa nam pomagajo tudi dekleta in fantje prek študentskega servisa. Tudi v kavarni, ki je odprta od desete do pol osme ure zvečer, delajo dekleta preko študentskega servisa. Naše delo je namenjeno dobremu počutju naših stanovalcev.

Prve stanovalce smo sprejeli z 28. septembrom, vendar smo z delom pričeli že mnogo prej. Pred zagonom je bilo potrebno razmastiti in očistiti vso opremo in naprave v kuhinji. Dnevno so se izmenjavali razni serviserji in izvajalci gradbenih del, ki so nastavljali delovna sredstva in opremo na pravilno delovanje. Kuhinja in kavarna sta sodobno opremljeni in zavidanja vredni za večino podobnih ustanov v bližnji in daljni okolici. Nabavili smo še ves drobn inventar in nekatere priključke osnovnih sredstev, tik pred odprtjem pa še živila.

Hrana za naše varovance mora biti dobro toplotno obdelana in ne premočno začinjena. Radi imajo mehko in bolj kuhano meso.

Še preden je v dom vstopil prvi stanovalec, je Dom organiziral dan odprtih vrat. Obisk je bil izjemen. Trlo se je ljudi, mladih in starih, željnih ogleda.

Prišel je dan, ko smo sprejeli prve stanovalce. Minevali so dnevi in tedni vsak dan nas je bilo nekaj več, tako stanovalcev kot tudi delavcev. Vse do februarja 2016, ko je bil dom poln.

V kuhinji skrbimo za prehrano naših stanovalcev. Pripravljamo vse obroke za stanovalce in malice za zaposlene. Trudimo si pripravljati kvalitetne in sveže pripravljene obroke. Hrana za

naše varovance mora biti dobro toplotno obdelana in ne premočno začinjena. Radi imajo mehko in bolj kuhano meso. Pripravljamo tudi več vrst peciva iz kvašenega, vlečenega, listnatega, umešanega in biskvitnega testa. Tudi sadje in zelenjava sta dnevno na jedilniku. V Domu imamo kar nekaj sladkornih in želodčnih bolnikov. Nekateri stanovalci imajo probleme z alergeni kot so mleko, laktoza v mleku, gluten in podobno. Za njih pripravljamo dietne obroke.

Restavracija je nekakšno središče našega Doma. Tukaj se poleg treh glavnih obrokov prehrane dogaja še marsikaj. Ves kulturo-zabavni program, praznovanja rojstnih dni, obletnice in tudi razna predavanja se odvijajo v restavraciji. Za vse nastopajoče pripravimo v kuhinji tudi pogostitev.

V letu dni so pri nas nastopali mnogi člani raznih kulturnih društev kot so dramske skupine, razni pevci, samostojni umetniki ... 1. maja in 25. junija

Naše kuharice. Foto: Tadeja Begelj

nam je zaigrala tudi Cerkljanska godba. V začetku decembra nas je obiskal Sv. Miklavž, okoli novega leta pa Božiček in Koledniki. Večkrat nas obišejo tudi otroci iz vrtcev in šol. Praznovanje rojstnih dni pa poteka vsako zadnjo sredo v mesecu.

Radi prisluhnemo različnim mnenjem, predlogom, kritikam in željam naših varovancev, na podlagi katerih bomo vnaprej lahko delali le še bolje.

Uradna otvoritev Doma je bila 4. decembra 2015 ob 15. uri. Otvoritev Doma je bila predana predsedniku države g. Borutu Pahorju, blagoslovil pa ga je ljubljanski metropolit msgr. Stanislav Zore. V šotoru, postavljenem za otvoritev, smo ljudi pogostili z bogračem, za visoko povabljene goste smo pa pripravili v restavraciji hladni bife, sestavljen iz predjedi, sladice in sadja.

Novi sodobni parno-konvekcijske pečice ponujajo več novih postopkov toplotne obdelave živil. V ta namen smo mesca marca skupaj s podjetjem GOST izvedli nekajurno predstavitev

Dobro utečeni tim nam pripravlja slastne obroke. Foto: Janez Kuhar

Servirka nas prijazno postreže. Foto: Jagraf

pečic GIORIC. Prišli so kuharji iz celjskega vrtca Grm in podjetja Sodexo. Izmenjava izkušenj pri pripravi hrane je vedno dobrodošla.

Kuhinja deluje po sistemu HACCP z vsemi potrebnimi obrazci. Vzdržujemo red in čistočo ter ponudimo vedno sveže pripravljene obroke primerne temperature. Kontrolo z vzorci na snažnost vrši nacionalni laboratorij za zdravje, okolje in hrano iz Kranja.

Vem, da hrana ni vedno za vse okuse ali želje, vendar verjemite, da se vsi v kuhinji trudimo za dobro in okusno pripravljeno hrano. V letu dni, ki je za nami, smo vzpostavili primerno okolje za delo in verjamem v uspešno delo še naprej. Radi prisluhnemo različnim mnenjem, predlogom, kritikam in željam naših varovancev, na podlagi katerih bomo vnaprej lahko delali le še bolje.

Leto dni je minilo kot en sam dan poln novih izzivov, spoznanj in občutkov. Dan, ki je vreden spomina.

Kavarnica

Tadeja Begelj, študentka na recepciji

V lanskem letu, 20. oktobra, smo odprli našo domsko kavarnico, ki je bila med stanovalci zelo lepo sprejeta. Tu si ob dobri kavici stanovalci lahko malce odpočijejo od dnevnih aktivnosti, malce pokramljajo ali pa si privoščijo kaj sladkega, poleti pa se lahko osvežijo z ledeno kavo ali pa odličnim sladoledom. Veseli smo, da je kavarnica postala prostor za srečanja med prijatelji, pa tudi za miren klepet s sorodniki in prijatelji, ki prihajajo na obiske.

PRAVA KAVA

Kako diši in mi prija.

Njen vonj pogrešam vsak dan.

Po njej natura je bolj živa,...

da sem buden, ne zaspan.

Po kavi se misel lažje odvija.

Pero bolj hitro teče od rok.

Telo na vse lažje se odziva,

da v delu bolj napnem svoj lok.

Jo pijem počasi, toplo in kadečo.

Rad gledam njeno barvo rjavo.

Iz usedline ne napovedujem srečo,

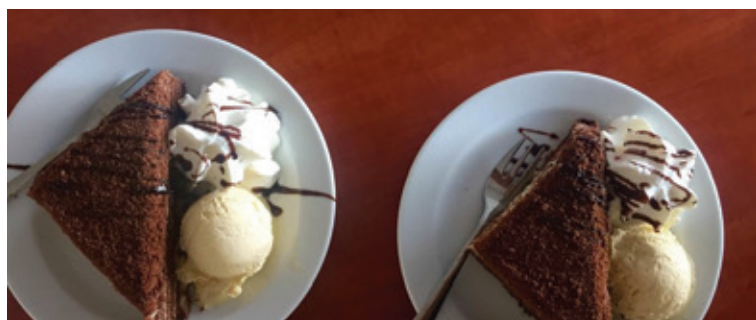
njen vonj že čutim na daljavo.

Stanovalec Rudi Uršič

Delovni čas kavarnice:

v septembru: 10.00 – 18.30

od oktobra naprej: 10.00 – 17.30

Tortica Marlenka. Foto: Tamara Hrka

BIFE V DOMU

Vsak dan nas »bife« ljubeznivo pričakuje.

Tu pijemo svojo kavico za – poživetje,

Lahko tudi kaj drugega za – doživetje

In kar premore vsak za svoje imetje.

Postrežejo, po želji nam prijazne lepotice,

So mladostne hoje, roke hitre kot peruti ptice.

*Njih telesa so vitka, za vse dopadljiva, pa
saj so mlada in mladostno živa.*

Tu se včasih živahno razgovorimo,

Lahko pa včasih tudi kaj podoživimo v

spominih, saj nekdanj smo bili mladina

a zdaj nas je že ujela – biološka zima.

Tako pa človek

za sprostitev spomni se bufeta,

da ponovno pride do koristnega klepeta.

Prostori so krasni in narava vedno lepa,

tudi v srečanjih domačih se vedno kaj obeta.

Stanovalec Rudi Uršič

Prijazna postrežba v kavarnici Doma. Foto:

Janez Kuhar

Anketa o zadovoljstvu

Maja Kern

V Domu smo se odločili, da naredimo raziskavo o zadovoljstvu, saj se nam zdi izredno pomembno, da ste stanovalci in svojci zadovoljni z našimi storitvami. Prav tako pa je pomembna tudi klima med zaposlenimi, saj se le ta odraža skozi delo in močno vpliva na stanovalce. Želimo delati dobro za vas in skupaj z vami, zato smo tudi v prihodnje vedno odprti za mnenja, pohvale in kritike – tudi negativne, saj le tako lahko delamo dobro in se še izboljšamo.

SKUPNOST SOCIALNIH ZAVODOV
SLOVENIJE

Potrebno je omeniti tudi to, da smo bili 27. oktobra 2015 na seji skupščine Skupnosti socialnih zavodov Slovenije sprejeti k Skupnosti in tako postali član Skupnosti socialnih zavodov Slovenije.

Za izvedbo raziskave smo izbrali neodvisno skupino FABRIKA, ki se ukvarja z Osnovno individualno analizo s trendi skupaj s Primerjalno letno analizo vseh vključenih domov.

SPLA© predstavlja osnovo za procesne usmeritve upravljanja s kakovostjo storitev v domu. Skupaj dajeta raziskavi podlago za sprejemanje ukrepov, postavljanje prioritet pri izboljšavah storitev, pri čemer OA© omogoča primerjavo med leti, torej spremljanje trendov individualnih rezultatov in podrobnejši vpogled v nekatera področja zadovoljstva, SPLA© pa s primerjavo posameznega doma z drugimi vključenimi domovi, umešča individualne rezultate v širši kontekst ter tako predstavlja osnovo za učinkovito določanje ciljev, izpostavitve prednosti doma pred drugimi ter odkrivanje področij, ki se v primerjavi z drugimi domovi izkažejo za bolj problematična.

V raziskavo smo zajeli stanovalce, njihove svojce in zaposlene, saj smo želeli pridobiti celosten

pogled na kakovost izvajanja storitev, dobrega počutja in klime v domu.

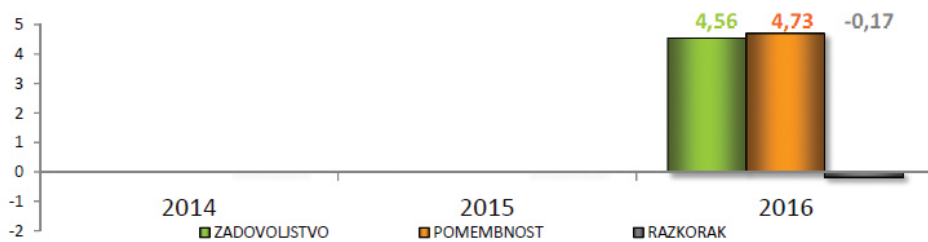
Rezultati analize so nas pozitivno presenetili, saj kažejo, da ste tako stanovalci, kot svojci in seveda tudi zaposleni zadovoljni. To nam daje potrditev da delamo dobro in motivacijo ter zagon za prihajajoče izzive.

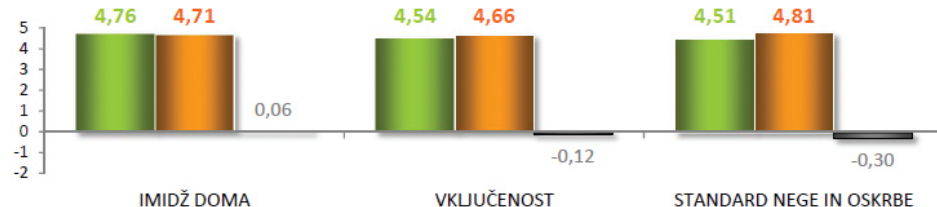
Zadovoljstvo stanovalcev in zaposlenih nam je zelo pomembno. Foto: Janez Kuhar

ZADOVOLJSTVO SVOJCEV:

•• Ocene splošnega zadovoljstva s trendi

•• Ocene po posameznih področjih razvrščene od najvišje do najnižje

ZADOVOLJSTVO ZAPOSLENIH:

•• Ocene splošnega zadovoljstva s trendi

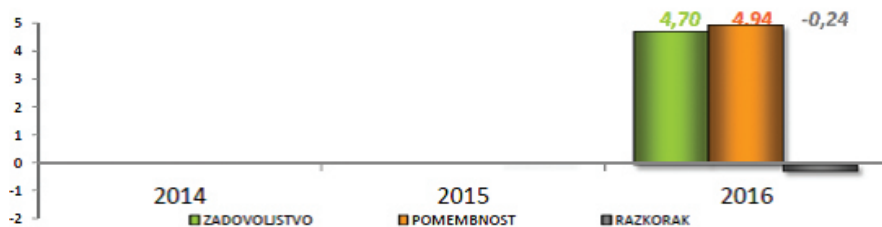

•• Ocene po posameznih področjih, razvrščene od najvišje do najnižje

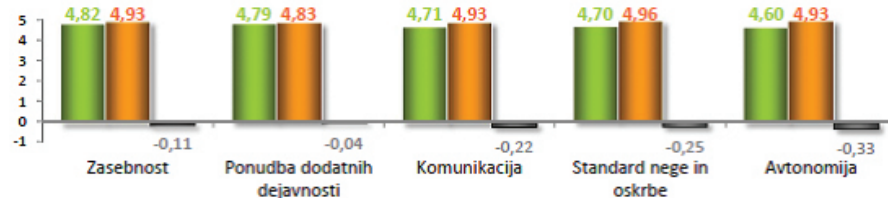

ZADOVOLJSTVO STANOVALCEV:

•• Ocene splošnega zadovoljstva s trendi

•• Ocene po posameznih področjih, razvrščene od najvišje do najnižje

Družini prijazno podjetje

Martina Martinčič

Vodstvo SVZ Taber se že od samega začetka delovanja Doma zaveda, da je ključ do uspeha v zaposlenih, zato smo se odločili, da pristopimo k projektu Družini prijazno podjetje. Zelo smo ponosni, da nam je v tako kratkem času uspelo pridobiti osnovni certifikat.

Z implementacijo izbranih ukrepov smo pričeli 01. septembra 2016.

IZBRANI UKREPI:

- *fleksibilni delovni čas*
- *časovni konto*
- *tim za usklajevanje poklicnega in družinskega življenja*
- *komuniciranje z zaposlenimi*
- *komuniciranje z javnostjo*
- *raziskave med zaposlenimi o usklajevanju dela in družine*
- *izobraževanje vodij na področju usklajevanja dela in družine*
- *obdaritev otrok zaposlenih*

Za informacije v zvezi s projektom Družini prijazno podjetje skrbi Projektna skupina za usklajevanje poklicnega in družinskega življenja v sestavi: Rudi Sluga, Aleksandra Majcen, Nada Potočnik, Barbara Lavrenčič, Majda Frantar, Brigita Jeras, Boštjan Sušnik ter Nastja Pipan.

Glede na to, da se zavedamo, da je družinsko življenje pomembno za naše zaposlene, bomo ukrepe dodajali v skladu z željami zaposlenih. Nabiralnik za pohvale, predloge, pripombe in pritožbe se nahaja na recepciji. Veseli bomo vaših odzivov!

Dom Taber
socialnovarstveni zavod
družini prijazno podjetje

Ob priložnosti smo izdali tudi zloženko z več informacijami. Foto: Arhiv Doma

Promocija zdravja na delovnem mestu

Nastja Pipan, poslovna sekretarka

Vodstvo Doma Taber se zaveda pomena zdravja in dobre klime med zaposlenimi in je v ta namen pripravilo načrt ukrepov promocije zdravja, s katerim želi zaposlenim pomagati pri zmanjšanju tveganj za zbolevanje in poškodbe, za zmanjševanje nastanka poklicnih bolezni, ter na splošno za izboljšanje življenja in spodbujanje osebnostnega razvoja.

S promocijo zdravja delodajalec na delovnem mestu prispeva k boljšemu počutju in zdravju delavcev, s čimer se doseže: večja motivacija, večja produktivnost, pozitivna podoba, zmanjšanje izostajanja od dela.

Promocija zdravja na delovnem mestu vključuje: omogočanje izbire zdravega načina življenja, spodbujanje osebnostnega razvoja, izboljšanje organizacije dela in delovnega okolja (spodbujanje sodelovanja zaposlenih v procesu izboljševanja delovnega okolja), vzpodbujanje osebnostnega razvoja.

Delovna skupina, ki je zadolžena za aktivno izvrševanje Programa promocije zdravja na delovnem mestu, je določila, da se vsako sredo v mesecu še posebej izvršujejo dejanja v smislu promoviranja ter vzpodbude k zdravemu življenjskemu slogu.

Poleg tega je vsem zaposlenim omogočeno koriščenje fizioterapevtskih naprav ter aparatov v prostorih fizioterapije, po predhodnem dogovoru z našo fizioterapevtko.

OKVIRNI PROGRAM:

1. sredo: dan pitja vode (iz pipe)
2. sredo: dan svežega sadja
3. sredo: dan za pohod, kolesarjenje, nordijsko hojo,...
4. sredo: dan brez dvigala
5. sredo: dan brez oz. s čim manj kajenja

Na poti v Prenje. Foto: Uršula Kne

Sadni dan. Foto: Ana Vrhovnik

Zavod skrbi, da vsi zaposleni hodijo na redne zdravstvene preglede ter skrbi za zdravo prehrano na delovnem mestu in v ta namen vsem zaposlenim omogoča 30 minutni odmor za malico z možnostjo koriščenja toplega obroka, ki ga zagotovi naša kuhinja.

V skladu s slovenskimi zakoni je v vseh poslovnih prostorih Zavoda prepovedano kaditi. Poleg tega je na delovnih mestih prepovedano uživanje alkohola, drog in drugih prepovedanih substanc.

Obenem zaposlene preko raznoraznih obvestil, obveščamo in vzpodbujamo k zdravemu načinu življenja ter promoviramo pomen aktivnega življenjskega ritma- tako na delovnem mestu kot v prostem času.

Izlet zaposlenih na Vogel

Nastja Pipan

V petek, 18. marca 2016 se je naša ekipa zaposlenih z avtobusom odpravila na Vogel. Vreme nam je bilo izredno naklonjeno, pred nami je bil čudovit in sončen dan. Že vnaprej smo lahko izbrali aktivnosti, katerih se bomo udeležili. Na koncu sta nastali dve ekipi - nekateri so smučali, drugi (teh nas je bilo večje število) pa smo se preizkusili v snežnem raftingu, ki je zadnja leta na Voglu zelo popularen.

Vodstvo Doma nas je pred izletom opremilo z majicami, na katerih je bil natisnjen naš logotip. Tako smo lahko vsem ponosno pokazali od kod prihajamo. Izlet se je izkazal za odlično potezo, saj zaradi križanja urnikov ter velikega obsega dela na vseh področjih, zaposleni sicer težko najdemo čas, da bi poklepetali eden z drugim. Na ta dan pa smo si lahko dali duška. Za ekipo, kakršna smo, je druženje vedno dobrodošlo, saj nas še dodatno povezuje in nam prinaša motivacijo tudi za nadaljnje delo.

Vrnili smo se v poznih popoldanskih urah, nasmejani, polni energije, nekateri pa tudi nekoliko opečeni od sonca, ki nas je neprestano grelo. Kljub temu, da je določene čakala še nočna izmena ali pa so šli nekateri zjutraj na izlet kar

Na poti. Foto: Nataša Lavtižar

Na snegu. Foto: Arhiv Doma

direktno iz službe, to ni bila ovira, da se ne bi zabavali in hkrati poskrbeli še za našo kondicijo in dobro počutje. Svež zrak ter naravno okolje nam je vsem dobro delo. Ko se je izlet zaključil, so se že začela povpraševanja ter ideje o novih dogodivščinah, za katere vsi močno upamo, da bodo čim prej realizirane.

Poudariti še moram, da so sredstva za izvedbo izleta prispevali sponzorji, katerim se za podporo iskreno zahvaljujemo.

Vrnili smo se s srebrno medaljo

Tadeja Begelj

V petek, 10. junija 2016 smo se zaposleni udeležili 25. letnih športnih iger Socialnih zavodov Slovenije v Zagorju ob Savi. Tekmovali smo v različnih disciplinah (krosu, odbojki na travi, lokostrelstvu in oviratlonu) in dosegli odlične rezultate. Vrnili smo se s srebrno medaljo, ki jo je v krosu osvojil Rudi Sluga. Po športnih aktivnostih smo dan zaključili na družabnem večeru, kjer je bilo poskrbljeno za zabavo in ples.

*Rudi Sluga je v krosu osvojil izvrstno 2. mesto.
Foto: Zdravko Kastelic*

*Ekipa Doma Taber v športnem duhu. Foto:
Zdravko Kastelic*

Po napornih igrah malo zadihamo. Foto: Arhiv Doma

Ime Doma Taber

Ana Vrhovnik

Dom je svoje ime dobil po hribu Taber, ki stoji vzhodno od stavbe, vas Šmartno pa po sv. Martinu, staremu svetniku in enemu prvih cerkvenih zavetnikov. Ime vasi in svetnika kažeta na zgodnji nastanek vasi in cerkve, cerkev pa je po tradiciji tudi najstarejša cerkev v cerkljanski fari.

Cerkev sv. Martina v Šmartnem. Foto: Ana Vrhovnik

Hrib Taber. Foto: Uršula Kne

Pomen znaka Doma Taber

Ana Vrhovnik

Logotip Doma Taber predstavlja elemente v naravi, ki so hkrati tudi vir življenja. Skupaj tvorijo celostno grafično podobo našega Doma.

Barve se nanašajo na pomen znaka: zlato rumena simbolizira sonce, travnato zelena hribe, terakota rdeča polja in sinje modra vodo. Barve in oblike predstavljajo okolico Doma Taber - s soncem, ki bedi nad zelenimi okoliškimi hribi; z zoranimi polji, ki obdajajo Dom in čista voda, ki žubori v bližnjem potočku.

Oblikovno znak temelji na tradicionalnem floralnem vzorcu, ki se uporablja tako v vezeninah, panskih končnicah ter v tradicionalni gorenjski stavbni obrti in arhitekturi.

Dom Taber je nov in na zgodovinskih tleh stoji.

Ima vse funkcije, da po načrtih gradnje sprejema oskrbovance- starostnike za plačane dni.

V njem so oskrbovani dobro.

To je za vse oskrbovance njih drugi dom.

Skozi okna je pogled na hribe in doline.

Sliši se tudi glasove cerkvenih zvonov.

Vse to občuti vsak drugače. Vsak dan je za vsakega nov.

Med seboj se spoznavajo stare generacije.

Slovenci, pa tudi iz druge nacije.

Toda vsak človek je drugačen in neponovljiv

in si piše svojo zgododino, dokler je živ.

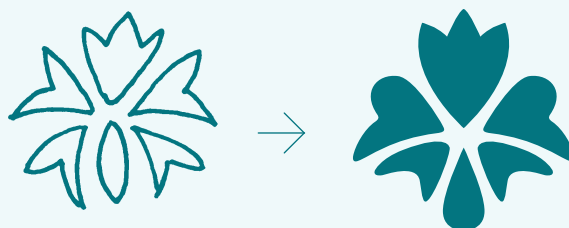
Stanovalec Rudi Uršič

Dom Taber

socialnovarstveni zavod

Sonce - zlato rumena, hribi - listnato zelena, polja - terakota rdeča, potoček - modra.

Tako se je razvijala oblika znaka; Stiliziran cvet je postal sonce, hribi, polja in voda.

Osnutek in končni znak so izdelali v studiu grafičnega oblikovalca Davida Krančana.

Arheološke najdbe na območju Doma Taber

Ana Vrhovnik

Na podlagi rezultatov izkopavanj iz leta 1968 na Milharjevem hribu in v vasi Šmartno so pred začetkom gradnje Doma Taber arheologi v letu 2005 uporabili kombinirano strojno- ročno metodo izkopa. Skupno je bilo izkopanih devet sond. Na severovzhodu- pod rušo so se našli fragmenti novoveške keramike, na vrhu temnejše plasti pod ilovico pa prazgodovinska lončenina. Pod rušo je koluvialna mastna svetlo-rumenorjava ilovica (sprana z južnih pobočij Straže), ki prekriva nekdanjo humusno plast, ki se v profilu kaže kot temnejša proga. V tej progji so bili najdeni kosi prazgodovinske keramike. Njihova kulturna pripadnost je verjetno iz starejše železne dobe, možna pa je tudi mlajša kultura žarnih grobišč iz pozne bronaste dobe. Najdeno je bilo manjše kurišče in nekaj fragmentov rimskodobne keramike ter še eno kurišče z ostanki prazgodovinske keramike- prevrtan držaj, ročaj in fragmenti ostenj posod. Odkrit je bil tudi

poškodovan železen nož. Sondiranje je pokazalo, da se najdbe koncentrirajo na področju Pristave (Premuzarjev hrib). Pripadajo prazgodovini- obdobju kulture žarnih grobišč oz. starejši železni dobi in poznorimskemu obdobju (4. stol. n. št.).

Izkopavanja pod okriljem kranjskega zavoda za varstvo kulturne dediščine je izvedlo podjetje Magelan iz Kranja. Presenetilo jih je že odkritje staroslovanske naselbine iz obdobja prvega naselitvenega vala Staroslovencev, kakršnih v Sloveniji ni veliko. Da je celotno območje Šmartnega, ki je bila do 12. stoletja prafara, velik arheološki potencial, so pokazale nadaljnje raziskave.

Z izkopavanji so se našle sledi vseh zgodovinskih obdobj, od prazgodovine, antičnega obdobja do staroslovenske poselitve. Izkopali

Pogled na območje izkopavanj, Foto: Arhiv Gorenjski muzej

so keramiko iz srednje bronaste dobe (1500 let pr. n. št.), keramično vretence ter bronasto iglo s stožčasto glavo iz kulture žarnih grobišč ali pozne bronaste dobe (1000 let pr. n. št.). Našli so mlajše železnodobno fibulo (sponko), ostanke rimske fibule iz 2. do 4. stoletja, bronasto zapestnico iz 6. stoletja pa tudi rimsko železno pušično ost. Vse najdbe so last gorenjskega muzeja, ki so razstavljene v občinskem muzeju v Cerkljah.

ANTIČNO RIMSKO GROBIŠČE V ŠMARTNEM NA PREHODU IZ PRVEGA V DRUGO STOLETJE

V antičnem Šmartnem je živela manjša skupnost, ki se je glede pogrebnih obredov ravnala po rimskih običajih, kjer so umrlega pred pokopom sežgali. Ob grmadi so položili okrasje, darove, rože, posode z odišavljenimi olji, celo pramene las. Najdena je bila železna zajemalka, ki se je uporabljala med molitvijo, ko so na oltarju darovali vino in dišave.

Od 49ih raziskanih grobov je bilo kar 42 sežganih na grmadi in nato pokopanih v preprostih okroglih grobnih jamah. Z ozirom na položaj železnih klinov, ostanke kosti in razporeditev grobnih pridakov je razvidno, da so bile krste lesene. V vsako od grobnih jam je bila položena glinena posoda, v kateri je bila steklena žara in enoročajni glinen vrček. V eni od žar so arheologi odkrili srebrno okrasno zaponko in obesek, v drugi pa bronasto okrasno zaponko. Čas nastanka grobišč arheologi lahko določajo na podlagi odkritih novcev. V Šmartnem so našli kar šest novcev iz 2. stoletja in enega iz 4. stoletja.

RIMSKA CESTA

Arheologi so odkrili rimsko cesto, v kateri so med drugim našli rimski novc iz 1. stoletja, ki neposredno dokazuje izgradnjo ceste. Na isti trasi je bil odkrit tudi bronast uhan v obliki polmeseca iz 10. stoletja, kar pomeni, da je bila rimska cesta v uporabi še dolgo po propadu rimskega imperija leta 476.

Del širokega in razvejanega cestnega omrežja, ki je povezovalo rimski imperij do konca 1. stoletja, so bile tudi manjše vaške ceste. Mednje spada tudi cesta med vasema Šmartno in Poženik. Izredno kakovosten izdelek, ki je bil najden na cesti, je bronasta spona v podobi dveh konjičkov

Razstava najdb v muzeju Petrovčeve hiše.
Foto: Neža Sirc

iz konca 6. ali začetka 7. stoletja. Uporabljala se je za zapenjanje pasov in jermenov, za obešanje mošnjičkov, torbic, nožev ali celo kot tula za pušice.

Najstarejša odkrita predmeta sta bronasta novca cesarja Tiberija, ki je vladal od leta 14 do 37 po Kristusu. Ohranilo se je veliko železnih žbljičkov, ki so odpadli iz podplatov rimskih čevljev. Cesta je bila zgrajena pred približno dva tisoč leti, uporabljali pa so jo skoraj tisoč let.

Povzeto po:

- Poročilu o predhodnih arheoloških sondiranjih v Šmartnem pri Cerkljah, vodja del: mag. Draško Josipovič univ. dipl. arheol., november 2005
- članku *Presenetljiva arheološka odkritja*, avtor: Simon Šubic, Novice izpod Krvavca, september 2006
- besedilu ob razstavljenih najdbah v muzeju Petrovčeve hiše.

Intervju s prvim stanovalcem

Stanovalec Stanislav Hočevar in Maja Kern

Nekdo je moral biti prvi ... in to čast je v našem Domu Taber imel Stanislav Hočevar iz Voklega s katerim sem se pogovarjala 31. maja 2016. Govorila sva o življenju in o njegovi veliki prelojnosti – prihodu v dom.

Od kod prihajate gospod Hočevar in kje ste preživljali svoja otroška, mladostna leta?

Prihajam iz Dornic pri Vodica. Otroška leta sem preživel v Dornicah. Doma nas je bilo sedem otrok. V osnovno šolo sem hodil v Vodice. Mama nam je kmalu umrla in dobili smo 'drugo' mamo, ki pa je bila do nas tudi zelo dobra.

Kot otrok se spomnim, da sem veliko letal sem in tja – tako kot vsi otroci – letali smo po vasi. Imel sem se lepo, ker nismo imeli nobenih skrbi.

Kam vas je po končani osnovni šoli vodila pot?

Prvi stanovalec v našem Domu je bil Stanislav Hočevar iz Voklega.

Po osnovni šoli sem se šel učiti v Kranj na Klanec za žnidarja, krojača. Ko sem se izučil, sem delal v krojaški zadruzi, ko pa je ta propadla sem bil pri privatniku. V prostem času sem veliko tudi zidal. Sezidal sem tudi svojo hišo v Voklem, kamor smo se preselili.

Poročil sem se kar mlad in z ženo sva imela dva sinova. Sin Andrej je bil tudi z mano pri sprejemu.

Prišel je tudi dan prihoda v naš Dom. Kako se ga spominjate? Kakšen je bil sprejem?

Bil sem sam – ta prvi sem bil. Hiša je bila še čisto prazna. Sin Andrej me je pripeljal. Sprejem pa je bil 'orenk'. Sprejela sta me je cerkljanski župan Franc Čebulj in direktor doma Zdravko Kastelic. Bilo je tudi nekaj občinskih mož, ki pa jih ne poznam.

Stanislav Hočevar. Foto: Janez Kuhar

Se je od prihoda v Dom kaj bistvenega spremenilo za vas?

Seveda se je spremenilo in to veliko. Med drugim tudi naslov (smeh). Teško je bilo zapustiti dom, vendar je najbolj pomembno, da nisem več sam in da lepo skrbijo zame. Čeprav sem prej živel skupaj s sinom, sem bil veliko sam doma, saj je bil sin v službi.

Bili ste naš prvi stanovalec. Kako ste se ob tem počutili? Vas je bilo kaj strah v tako veliki hiši?

(Smeh) Nič me ni bilo strah ... Veste, strah je zunaj votel, znotraj ga pa nič ni (smeh). Počutil pa sem se dobro. Pa saj nisem bil čisto sam v hiši, bilo je kar nekaj ljudi – zaposlenih, res pa je bilo bolj tiho po hodnikih.

Sprejem pa je bil 'orenk'. Sprejel me je cerkljanski župan Franc Čebulj in v.d. direktorja doma Zdravko Kastelic.

Kako bi z vašimi besedami opisali vaše bivanje pri nas? Kaj vam je všeč, kaj pogrešate?

(Smeh) ... nimam kaj kritizirati ... tukaj je kar dobro. Hrana je dobra – nikoli nisem bil prav izbirčen. Tudi osebje je dobro do mene. Negovalke so prijazne. To pa je čisto dovolj. Imam čisto vse, tudi sin me večkrat obišče.

Dom je prvega stanovanca sprejel 28. septembra 2015. Foto: Zdravko Kastelic

Stanovalci se lahko sprehajajo in sproščajo na prostem. Foto: Zdravko Kastelic

Bi želeli za konec še kaj povedati? Komu kaj sporočiti?

Sedaj se ne spomnim nobene pametne reči. Nič kaj posebnega nimam povedati ... Sem vesel, da bom v časopisu (smeh), vsi me bodo gledali (smeh). Se počutim kar pomembnega (smeh).

Gospod Hočevar, iskrena hvala za vaš pogovor. Bilo je prijetno v vaši družbi. Sem vesela, da sva se malo nasmejala. Želim vam še naprej prijetno bivanje v Domu, predvsem pa veliko dobrega počutja in zdravja.

Najstarejša stanovalka Doma

Stanovalka Marijana Lavrič in Maja Kern

Marijana Lavrič zase pravi: »Čisto vse sem že doživela, samo umrla še nisem, izobrazbe res nimam nobene, ampak delati pa znam skoraj vse!«. To so besede gospe Lavrič Marijane iz Trboj, ki s svojo pozitivno in močno voljo do življenja preseneti marsikoga.

Gospa Stanislava Kepec je o njej zapisala takole:

Gospa Manca, uradno Marijana Lavrič, je na oltar življenja položila mnogo stvari: svoje delo v obliki krušnih in slašičarskih dobrot, povezanost z naravo, spoštovanje tradicije in sožitje z vaščani.

Dela se nikoli ni ustrašila. Pot od zrna do kruha je dobro poznala in občutila. Potrebno je bilo ob pravem času sejati, pleti in žeti, njena mala kmetija jo je vsak dan klicala. Ker je zunanje delo trajalo od zore do mraka, sta se mesenje testa in peka zavlekla v pozne ure. Kolikokrat je zakinkala, predno je dočakala vzhajano testo. Ob branju kake lepe povesti so bile ure do lepo zapечenih hlebov krajše. Med tednom je razen za svojo družino, pekla kruh tudi za druge, ki sami tega opravila niso zmogli. V zameno za butare in moko so domov odnesli svež kruh. Za nedeljske naročnike je pripravljala rezance, buhteljne, pite, narastke in štruklje na sapi. Z vso vnemo se je lotevala bobov. Še tako dobre gospodinje so jih rade naročale pri njej, ker so vedno nosili kakovostne znake: venček, rumeno sredico in ulito obliko. Prav bobi so njeno popularnost ponesli v širšo okolico, tako, da je zadnje noči pred žeganji samo cvrla in cvrla, toliko je bilo naročil. Pecivo gospe Mance se je znašlo tudi na srečelovu gasilskih veselic, kratka povsod tam, kjer se je gostilo in praznovalo. Desetletja dolgo je ustvarjala torte, okrogle in srčaste, nizke in naložene, z jagenjčkom ali maslenimi cvetovi na vrhu. Vselej je s kaligrafsko pisavo zapisala tudi voščilo. Da ne pozabimo omeniti kako visoki in pomazani so bili njeni kolači! Poleg vsega tega je gospa Manca zdravila kokoši, vzgajala čebulno seme, kuhala žganje, svetovala kot gobarka, kuhala sadne shranke, šivala moške srajce po

Najstarejša stanovalka Doma Marijana Lavrič. Foto: Janez Kuhar

meri, prala in likala cerkvena oblačila, krpala, dimila meso, kuhala na kmečkih ohceti in še marsikaj.

Njen življenjski moto je bil: 'moji otroci, kruha ne boste lačni'. Tega se je držala, kljub temu, da ni bilo zmeraj lahko. Že sama je morala odrasti zelo hitro. Bila je za marsikaj prikrajšana in odšla služiti že kot otrok – pri 11 letih. Veliko zaničevanja je prestala kot begunka in tudi pozneje, po vojni, so ji izrekli mnogo groženj. Vendar je odrinila ves prezir in delala, delala. Z uspehi se je upala poistovetiti z najboljšimi. (vir: Arhiv sveta ks Trboje – Žerjavka)

Danes si lahko doda še eno titulo. Pri svojih 98 letih je najstarejša stanovalka Doma Taber in v Domu smo ponosni, da z nami deli zgodbe svojega življenja, svojo pozitivno energijo, svoj nasmeh in je s tem tudi del nas.

Naš mojster Janez Vajs

Stanovalec Janez Vajs in Ana Vrhovnik

Ko je 1. oktobra 2015 v Dom prišel Janez Vajs, je z njim prišlo tudi za kar osem škatel lesenih izdelkov, predvsem kozolcev. Veseli ga, da so njegovi izdelki razstavljeni po vseh dnevnih prostorih v Domu. Janez je takšne kozolce izdeloval več kot trideset let. Med predmeti se najdejo leseni vozovi na dva ali štiri kolesa, metuljčki s premikajočimi se krili za otroke, preše, otroški vozički, samokolnice, cerkve, podstavki, vodnjaki, razne figurice konj ali oslov, itd. Največ izdelkov

Med predmeti se najdejo leseni vozovi na dva ali štiri kolesa, metuljčki s premikajočimi se krili za otroke, preše, otroški vozički, samokolnice, cerkve, podstavki, vodnjaki, razne figurice konj ali oslov, itd.

je nastalo iz smrekovega lesa, ki ga je dobil pri prijatelju mizarju na Dolenjskem. Ko se smreko podre, je les potrebno narezati na deske, ki se morajo sušiti dobri dve leti. Nekaj izdelkov je narejenih tudi iz temnejšega, tikovega lesa, ki

Janez pri delu v svoji domači delavnici. Foto: Janez Vajs

mu ga je prinesel znanec iz Indije. Janez pravi, da je ta les bolj trpežen in trši. Preden je začel z izdelavo kozolca, si ga je ogledal kar v naravni velikosti, si pripravil načrt in se nato doma v stanovanju lotil dela. Tako je nastal primer kozolca na Dolenjskem, ki je bil star preko 200 let. Gospodar je imel rojstni dan in je Janeza prosil, da bi ga izdelal. Kakšni dve leti nazaj je k njemu prišla tudi deklica z vasi in ga prosila za majhen kozolček, ki bi ga podarila mami za rojstni dan. Denarja ni imela, zato ji ga je Janez izdelal zastonj. Ko je tako kozolce po navadi podaril, se je dober glas širil naprej. Za njegove edinstvene izdelke so slišali tudi čez mejo, v Italiji, Avstriji, Nemčiji in na Hrvaškem. Izdelki niso bili lakirani, saj so jih ljudje hoteli imeti v čimbolj naravni izvedbi. Uporabljal je tudi električno pisalo za les, s katerim je na kozolec zapisal, kar so ljudje želeli. Nekaj mesecev preden je prišel v Šmartno, si je med delom odžagal prst, zaradi katerega so ga takoj odpeljali v Ljubljano na šivanje, saj je grozno krvavel. K sreči so ga prišli nazaj in danes, ko Janez pokaže poškodovani prst, sploh ni opaziti razlike. To je včasih cena za takšen konjiček, pri katerem je Janez nadvse užival in sam pravi, da če bi se v Domu odprla kakšna možnost, bi z delom z veseljem nadaljeval.

V.d. direktorja Zdravko Kastelic in Janez Vajs. Arhiv Doma

Pesmi sem začel pisati pri dvajsetih

Pripravil Janez Kuhar

Rudi Uršič živi z ženo Heleno v Domu Taber od 15. decembra lani. V Dom sta prišla iz Kranja. Lani, 30. decembra sta praznovala 65. obletnico poroke. Rudi priložnostno piše tudi pesmi. Prve je napisal pri dvajsetih letih, do sedaj pa je napisal več kot sto pesmi. »Sedaj pišem pesmi o življenju v tretjem življenjskem obdobju, kakor ga doživljam. Pred prihodom v Dom Taber sem dvanajst let pisal in objavljал pesmi v Domžalskem zborniku Lipa – Univerze za tretje življenjsko obdobje Domžale, ki je s samostojno dejavnostjo začel leta 1998. V Domu Taber se z ženo Heleno dobro počutiva«, še pravi Rudi Uršič.

POGLED V DOMU SKOZI OKNO

Pogled v Domu skozi okno je vedno čudovit, pa naj bodo polja, drevesa blizu ali oddaljen hrib. Narava vedno nekaj svojstvenega prikazuje tu za kraje, kjer naš Dom kraljuje.

Prijazna cerkev sv. Martina z zvonovi, ki nam odpirajo nostalgijo na kraje našega domačega spomina. A zdaj nam ritem življenja narekujejo naša starostna leta in življenje, kar le najboljše, se nam le v Domu tu obeta. Tako naš pogled zajema kraje, ki se odpirajo z zornega kota tu od Doma. Daleč čez polja se vidijo gorovja naše lepe domovine in tako še v času pred seboj lahko doživljamo svojevrstne nam spomine.

Stanovalec Rudi Uršič

*Rudi Uršič ob recitiranju svojih pesmi.
Foto: Nataša Lavtižar*

ŽIVLJENJE JE LEPO

*Življenje je lepo
in nezamenljivo.
Nosi s seboj vse, kar je duhovno in fizično živo.
Ima svoje trenutke lepote.
Vsak dan je drugačen in lep.
Nosi s seboj človeške vrednote.
Delo in praznike, jok in nasmeh.
Ko je za nami večina življenja,
nosimo s seboj dneve pred nami.
Za rojstne dneve in godove,
za vse lepe stvari in za soljudi mostove.*

Stanovalec Rudi Uršič

Pogovori z našimi stanovalci

Pripravil Janez Kuhar

ALOJZ DOLINAR: »V DOMU SVA Z ŽENO EMILIJO PRAZNOVALA 65. OBLETNICO POROKE«

Alojz Dolinar je bil rojen v Tržiču, dolgo časa so živeli v Ročevnici, v osnovno šolo pa je hodil v Kovorju. Oče je bil zaposlen v Tržiču na žagi, nato pa so se preselili v Ljubljano, kjer je oče dobil novo službo. Od 1978 leta so živeli v Dupljah. Opravljal je delo nadzornika proge Kranj-Tržič in vzdrževalca glavne železniške proge med Škofjo Loko in Podnartom. Po drugi svetovni vojni je odšel v Tržič, kjer je delal v Tovarni pohištva kot sekretar. Ob delu je naredil še gradbeno šolo v Ljubljani. Po končani šoli je dobil službo nadzornika proge v Kranju. Rad je smučal in hodil v gore, igral namizni tenis in bil tudi trener namiznega tenisa.

»V Dom Taber sva prišla z ženo Emilijo 2. decembra lani, sprejela pa naju je socialna delavka Martina Martinčič. Doživela sva lep in prijazen sprejem, kar naju je zelo razveselilo. Domotožja nimava, saj imava v domu vse, kar potrebujeva, kot bi bila v hotelu. Julija sva v Domu z ženo Emilijo praznovala tudi 65. obletnico poroke,« je povedal Alojz Dolinar in dodal: »Okoli Doma vidim vsak dan veliko lastovk in kjer lastovke gnezdi, so dobri ljudje doma!«

Alojz Dolinar. Foto: Janez Kuhar

Marija Mežek: »Še tri mi manjkajo do sto«.

Foto: Janez Kuhar

MARIJA MEŽEK: »ZELO SEM ZADOVOLJNA Z OSEBJEM DOMA«

Marija Mežek je med najstarejšimi stanovalci Doma Taber. Tri leta ji manjkajo, da bo dopolnila sto let. Rojena je bila v Kranju, mladost pa je preživela na Primskovem pri Kranju. Po osnovni šoli je šla na kranjsko gimnazijo, zaradi pomanjkanja denarja pa je morala kot mlado dekle v službo. K šiviljam. Kasneje se je zaposlila pri Ljubljanskem dnevniku, kjer je bila vse do upokojitve. »Po upokojitvi smo kupili gradbeno parcelo v naselju Apno Pod Krvavcem in zgradili stanovanjsko hišo. Zelo lepo je bilo, kot v nebesih,« pravi Marija in nadaljuje: »Veliko sem se sprehajala po gozdu v Apnem, doma pa sem padla s kavča in si zlomila kolk. Po okrevanju v Sežani in treh mesecih bivanja v Apnem sem se 5. oktobra 2015 preselila v Dom Taber. Lahko sem izbirala sobo. Zelo lepo je tukaj. Zelo sem zadovoljna z osebjem Doma, ki mi vedno pomagajo. V Dom sta me na mojo željo pripeljala sin in snaha.«

Preden je prišla v Dom Taber, je bila Marija Mežek nekaj časa v kranjskem Domu upokojencev, kamor so ji lani ob rojstnem dnevu prišli zapet podoknico pevci Šenturškega okteta. Marija pravi, da nima nobenega domotožja. Zelo rada gre na sprehod s 'hojco' okoli doma, v šali pa je še dodala, da ji manjka samo kakšen fejest fant.

Slavko Pernuš. Foto: Janez Kuhar

SLAVKO PERNUŠ: »IMAMO ČUDOVITEGA DIREKTORJA«

Slavko Pernuš se je rodil v Mariboru. Po osnovni šoli je tam obiskoval tudi klasično gimnazijo. Zaradi vojne je šel v srednje tehnično šolo v Graz, nato pa je v Zagrebu doštudiral na Elektro fakulteti. V Ljubljani je bil absolvent, zaposlil pa se je na Radiu Ljubljana kot tonski tehnik snemalec. Bil je tudi dežurni na oddajnikih. Po vojski je prevzel televizijsko tehniko. Na stroške dobavitelja se je izobraževal v Ameriki, v firmi za tehnično opremo ERCA. Oddajati so začeli 1958. leta.

Svojega prihoda v Dom Taber se takole spominja: »V Dom Taber sem prišel 15. oktobra 2015. Bil sem med prvimi stanovalci. Hčerka mi je uredila vse, da sem dobil enoposteljno, čudovito sobo, ki je lepo opremljena in od koder imam čudovit pogled na zeleno naravo, ki pomirja. Sprejela me je socialna delavka Martina Martinčič. Imamo čudovitega direktorja, prizadevamo si,

da ga obdržimo. Sem nadvse zadovoljen. Vse nam nudijo, vse je na svojem mestu. »V kapelici Doma imamo dvakrat na mesec sveto mašo, ki je dobro obiskana.« Slavko Pernuš je povedal še, da je v Mariboru med vojno sodeloval pri prenosu posmrtnih ostankov blaženega Antona Martina Slomška v grobnico pod glavnim oltarjem v frančiškansko cerkev. Kot se spominja, so kasneje krsto s posmrtnimi ostanki prenesli v mariborsko stolnico.«

Na steni njegove sobe v Domu visijo slike, med katerimi še posebej izstopa slika srečanja in rokovanja s papežem 13. aprila 1984 leta v Vatikanu!

HELENA VONČINA: »... SMO ENA VELIKA DRUŽINA, ... «

Helena Vončina prihaja iz Škofje Loke, rojena pa je bila v Ljubljani, kjer je preživljala otroška leta. V Dom Taber sta prišla skupaj z možem Zdravkom lani 14. oktobra. Končala je ekonomsko šolo, zaposlena pa je bila na SKD. Pravi, da je škoda, da SDK ne obstaja več, ker bi bila zagotovo večja finančna disciplina. Mož Zdravko je bil glavni inženir za vse rudnike v bivši Jugoslaviji. Za dom sta se odločila zaradi parkinsonove bolezni. Najprej sta živela v domu starejših v Medvodah, ko pa je bil zgrajen dom v Šmartnem, je Helena imela željo, preseliti se v prekrasen dom. Helena pravi, da se je iz Medvod preselila zaradi slabih odnosov zdravstvenega osebja nad stanovalci, poleg tega pa je tu vse zelo lepo in tudi cenejše. Še vedno vozi osebni avto, rada se odpelje v toplice.

Helena Vončina. Foto: Janez Kuhar

»V Dom me je sprejela socialna delavka Martina Martinčič, nato sva šli k glavni sestri Maji Tavželj, v sobo pa je me peljala Tina Knific, se še dobro spominja Helena ter dodaja, da so bile vse zelo prijazne. Helena si želi, da direktor Zdravko Kastelic ostane direktor, kot je bilo tudi razvidno iz podpisov k njegovi podpori in dodaja: »On je oče tega doma, mi pa smo ena velika družina, ki se lepo razumemo. Če bo potrebno bomo poklicali medije, da predstavimo naša pričakovanja in želje. V Domu imamo veliko različnih prireditev, ki nam popestrijo našo jesen življenja. Želim si, da bi tako lepo ostalo tudi še naprej!

Ervin Jakopič. Foto: Janez Kuhar

ERVIN JAKOPIČ: »POVSOD JE LEPO, A DOMA JE NAJLEPŠE!«

Ervin Jakopič prihaja z Bleda, kjer je obiskoval osnovno šolo in preživel mladost. V Kovinskih delavnicah Bled se je izučil za ključavničarja, najdlje pa je bil zaposlen v podjetju Vezenine na Bledu, kjer so delali čipke. Zadnja leta v Vezeninah je bil vodja čipkarske delavnice. Do upokojitve, upokojil se je invalidsko, je nato izdeloval turistične spominke iz lesa. Leta 2009 je bil sprejet v Dom starostnikov v Kuzmo na Goričkem, kjer je preživel šest let. Preko interneta je izvedel, da bodo v Šmartnem odprli nov dom starostnikov, zato se je prijavil in bil sprejet.

»V Dom Taber sem se vselil 7. oktobra. Sprejela me je socialna delavka Martina Martinčič. Tako

sem vedel, da sem prišel v čudovito in prijazno okolje. V Domu se počutim zelo dobro, zelo dobro pa se razumem tudi s sostanovalci. Imam tudi lep razgled proti letališču, vidi pa se tudi Triglav. Edino, kar pogrešam, je domače okolje. Saj veste, povsod je lepo, a doma je najlepše,« je sklenil svoje misli Ervin Jakopič.

STANISLAV DERNIČ: »TUKAJ SEM NAŠEL VELIKO POZNANIH LJUDI«

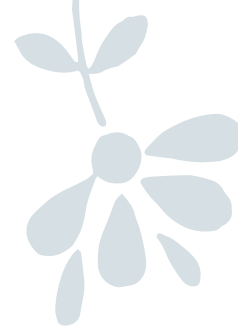
Stanislav Dornič je Kranjčan, rojen v Radovljici, mladost pa je preživel v Stražišču pri Kranju. Po osnovni šoli je šel v gimnazijo, v kranjskem Merkurju pa se je izučil za trgovca.

V Dom je prišel iz negovalne bolnice Sežana, kamor so ga poslali na rehabilitacijo s Travmatološke klinike v Ljubljani, kjer so mu zamenjali desni kolk. Po zdravljenju v Sežani so mu svetovali, naj si poišče dom, kjer bo živel naprej. Hčerka Mojca je iskala pristo mesto in ga našla v Domu Taber. Svojega prihoda se takole spominja: »Ob prihodu me je sprejela socialna delavka Martina Martinčič. Bil sem nadvse presenečen nad Domom, kot tudi osebje Doma. Srečal sem direktorja doma in v pogovoru videl, da je rojen za to vodilno mesto. Tukaj sem našel veliko poznanih ljudi. Rad igram tombolo, rešujem križanke, še posebej zanimivo je skupinsko reševanje. Naša domska zdravnica Alenka Ponikvar je sočutna, dostopna in razumevajoča do bolnika in zna oceniti stanje. Celotno osebje Doma od direktorja do čistilke je korektno do nas stanovalcev!«

Stanislav Dornič. Foto: Janez Kuhar

Vatikan – nepozabno doživetje

Stanovalec S.P.

Mnogo Slovencev obiskuje Vatikan v obliki raznih skupinskih božjih poti, pa tudi v manjših skupinah ali celo individualno, da se udeležijo papeževih cerkvenih obredov na Trgu Svetega Petra. Nekaterim pa je dana tudi prilika, da se v okviru posameznih delegacij udeležujejo osebnih sprejemov pri Papežu in se z njim tudi rokujejo. Vse to se dogaja v večini na čelu Vatikana. Za tem pročeljem pa se odvija ritem države Vatikan.

Vatikan je na svetu najmanjša suverena država kot kraljevina, s to razliko, da nima na čelu kralja ampak ima za vrhovnega poglavarja Papeža, ki je absolutno suveren, ekskluziven in ima vso sodno oblast.

Vatikan je samo en del države z uradnim nazivom 'VATIKAN MESTNA DRŽAVA' z Vatikanom, Svetim sedežem in drugimi institucijami, vendar se zaradi enostavnosti uporablja samo naziv Vatikan. Vatikan je na svetu najmanjša suverena država kot kraljevina, s to razliko, da nima na čelu kralja ampak ima za vrhovnega poglavarja Papeža, ki je absolutno suveren, ekskluziven in ima vso sodno oblast. Brez njegove vednosti in odobritve ne more biti izvedena nobena kadrovska zadeva ali druga ureditev.

Vatikan po svoji površini meri samo 44 km² in je obdan z zidano ograjo, ki ima pet vhodov, vsakega izmed teh pa stražijo vojaki švicarske garde. Stoji na hribčku, na višini 19,75 m in v njem živi okoli 750 prebivalcev od katerih jih ima samo 450 vatikansko državljanstvo. Največjo površino Vatikana predstavljajo Vatikanski vrtovi do katerih je dostop zelo omejen. Na področju Vatikana je heliport in čelo železniške postaje. Vatikan ima tudi svojo policijo, ki šteje 350 članov in svojo vojsko (papeževa garda, ki je oborožena s halibardami, je pa seveda tudi usposobljena uporabljati strelno orožje).

V Vatikanu je mnogo institucij kot so Vatikanske banke, poštna služba, radio Vatikan, tiskarna za izdajo dnevnika 'Osservetaro romano'. Imajo tudi

lastno kovnico denarja v malih nakladah (okoli 100.000 setov), zato je ta denar zelo iskan pri numizmatikih in dosega veliko višje vrednosti kot je minimalna. Plačilno sredstvo v Vatikanu je EVRO, ti kovanci pa imajo na eni strani vrednost, na drugi pa portret papeža. Vatikan ima tudi svoje sodišče in celo svoje zapore.

Vatikan kot država je tudi članica mnogih mednarodnih institucij kot so UNO, FAO, UNESCO, EBU in še mnoge druge. Ima tudi svoje zunanje ministrstvo in najstarejšo diplomatsko službo na svetu – NUNCIATURE.

Vatikan je obdan z mestom Rim in nima dostopa do morja, ima pa mednarodni sporazum za svoje ladjevje s papeževo zastavo. Ima tudi svoje šolske institucije (univerze), ki so večinoma izven obzidja Vatikana, vendar je sedež Akademije v Vatikanu. Ima tudi svojo biblioteko in najstarejši arhiv skozi stoletja, ki pa je dostopen samo s posebnim dovoljenjem. Ima ogromno muzejev z neprecenljivo vrednostjo. V okviru muzejev je najbolj poznana »Sikstinska kapela« v kateri se voli papeže. Vatikan nudi še mnogo zanimivih podrobnosti, vendar bi bilo preobširno vse to opisati.

Meni je bila dana priložnost, da sem preživel en teden znotraj Vatikanskih zidov, da sem lahko spoznal en delček utripa Vatikana katerega bom opisal, ker verjetno vse ostalo deluje v enakem ritmu.

V uvodu sem omenil, da je Vatikan tudi član EBU-ja. EBU je združenje evropskih nacionalnih RTV postaj. EBU ima v svojem združenju več komisij kot npr. programsko, pravno, finančno in tudi tehnično. Te komisije delujejo v različnih strokovnih odborih, ki obravnavajo različno strokovno in tehnično problematiko. Enkrat letno pa je tudi planirano zasedanje na katerem so prisotni delegati vseh članic

Dan in ura srečanja s papežem sta bila skrivnostna vse do konca. Za srečanje smo izvedeli samo dve uri pred srečanjem.

EBU-ja na povabilo ene izmed njih. Pred padcem železne zavese je bilo 32 članic in prav tako 32 predstavnikov iz 32 držav. Leta 1985 je bilo povabilo na planarno zasedanje v Vatikan kot članice EBU-ja. Jaz sem bil takrat član tehnične komisije EBU-ja in sem se udeležil srečanja kot predstavnik takratne Jugoslavije. In tako mi je bilo omogočeno, da sem bil na zasedanju v Vatikanu in tako spoznal utrip delovanja izza zidov Vatikana. Zasedanje je potekalo od ponedeljka do petka v soboto pa je bil organiziran izlet na oddajniško točko Radia Vatikan. Zasedanje smo imeli v eni izmed mnogih dvoran v kateri je imel tudi papež svoja zasedanja s kardinali. Dvorana je bila v obliki amfiteatra, kot so navadno univerzitetne predavalnice, vendar z neverjetno najsodobnejšo tehnično opremo. Vsak sedež je imel pred seboj pult v ročajih pa so bili priključki za slušalke na obeh straneh, kar je omogočalo, da si lahko poslušal na vsakem ušesu različen prevod. Za predsedniškim odrom je bilo veliko platno in vsak govornik je bil projeciran v barvah na platno, da so ga videli vsi prisotni v dvorani. Mikrofon je bil vgrajen v ročaju in ko ste se javili za besedo je mikrofon zlezal iz ročaja in po koncu govora zopet zlezal nazaj v ročaj. Jaz sem prisostvoval zasedanjem v različnih tehnično zelo razvitih državah (Nemčiji, Švici, Franciji...) ampak tako dovršene opreme še nikjer nisem videl in doživel.

V okviru zasedanja je bilo predvideno tudi srečanje s papežem Janezom Pavlom II. Dan in ura srečanja sta bila skrivnostna vse do konca. Za srečanje smo izvedeli samo dve uri pred srečanjem. Srečanje je bilo na petek ob 13h in to v eni izmed večjih dvoran, saj nas je bilo vseh predstavnikov okoli 150. Vsi smo morali biti na svojih sedežih petnajst minut pred

*Rokovanje s papežem 13. aprila leta 1984.
Foto: Osebni arhiv*

srečanjem. Točno ob 13.00 se je v dvorani pojavil papež z dvema kardinaloma. Najprej je papeža v imenu prisotnih pozdravil takratni predsednik EBU-ja, nato pa je imel papež svoj nagovor in to polovico v francoščini in polovico v angleščini. Po svojem govoru se je usedel med nas za skupinsko fotografijo (fotografi so neprestano »šklocali«). Po skupnem fotografiranju je papež vstal, šel na govorniški oder in vsi smo defilirali pred njim, vsakemu pa je stisnil tudi roko. Fotografi pa so fotografirali ... tako sem na vrsto prišel tudi jaz.

Vsi vemo, da je bil papež Janez Pavel II velik Slovan, jaz pa sem bil izmed 32 članic EBU-ja tudi edini Slovan in to sem tudi izkoristil. Ko sem prišel na vrsto, da se rokujem s papežem, sem ga ob rokovanju pozdravil v slovenščini z besedami »Vaša svetost, dovolite, da vas kot edini Slovan med prisotnimi pristrčno pozdravim in vprašam, kdaj nas boste obiskali v naši domovini.« Papež se je rahlo nasmehnil in še z drugo roko stisnil mojo roko in rekel v poljščini: »DZIEKI – BARCOJ, DZIEKI – BARCOJ«, kar pomeni hvala lepa, hvala lepa. In tako je ostalo to pristrčno srečanje dveh Slovanov zame nepozabno doživetje.

Na koncu pa še par besed o neverjetni organiziranosti Vatikana. Ko smo ob 16h začeli popoldansko zasedanje smo že imeli na svojih sedežih natiskana dva govora srečanja s papežem. Zvečer nam je takratni minister za zunanje zadeve Mr. Casaroli priredil poslovilno večerjo. Ko smo prišli v avlo hotela v katerem je bila večerja, so bile na vseh stenah stebrov pritrjene slike papeževega sprejema. Na vsaki sliki je bila pritrjena tudi številka. Izbrali smo si ustrezno sliko, povedali številko in že smo dobili v roke izbrano sliko. Ko smo prišli v jedilnico so bili označeni sedeži po imenih in pri pogrinjku je bila tudi avdiokaseta z omenjenimi govori. Vse to kar sem navedel je bilo pripravljeno za 150 delegatov v skromnih šestih urah.

Lahko bi napisal še mnogo podrobnosti a bom za konec navedel še en dogodek. Slučaj je nanesel, da sva se po večerji sama srečala v dvigalu z Mr. Casarolijem. Izkoristil sem priložnost in ga vprašal, kdaj namerava papež obiskati Jugoslavijo. Rekel mi je, da naj malo premisli in prav počasi čez nekaj časa rekel: »To je dobro vprašanje«. Medtem smo prišli v pritličje – vrata so se odprla, dal mi je roko in rekel – 'lahko noč'. Tipično diplomatska poteza – porabil je par besed a nič povedal!

Besede našemu direktorju

Stanovalec Alojz Dolinar

Rad bi povedal nekaj besed našemu direktorju. Po nekaj zapletih, ki so se zgodili, smo stanovalci Doma stopili skupaj in ga začeli braniti, kar bomo počeli do konca. Le kdo ga pozna bolje od nas? Z nami je od jutra do večera, skupaj smo kot ena velika družina. Njegova skrb je ogromna. Vedno nam ustreže in nas osreči po najboljših močeh, nas bolne in invalidne ljudi. Mi ga poznamo v dno duše, je pošten in to želi ter pričakuje tudi od nas. Ves čas je dostopen vsem, hkrati pa je strog in takoj že iz oči v oči naredi red. Zanj smo vsi enaki, pripravljen pa je vedno poslušati naše težave in nas s toplo besedo tudi pomiriti.

Odlično nas je vodil vse dni, med gradnjo in tudi danes ko se še ureja okolica Doma. Želimo si, da bi nas vodil še naprej, tudi v malo manj stresnih dneh. Predvsem pa si želimo, da bi tudi on vsaj malce užival tukaj v našem Domu, tako kot uživamo mi, saj smo kot v hotelu in v oskrbi pri tako čudovitih ljudeh. Iz srca hvala!

*Gospod Kastelic se rad podruži z stanovalci.
Foto: Arhiv Doma*

Sladoled še bolj tekne v dobri družbi. Foto: Janez Kuhar

Varčujmo vsi – ne samo stanovalci!

Stanovalec Alojz Dolinar

Ker nam je to drugi dom, je potrebno, da se tako tudi obnašamo in čimbolj varčujemo, saj smo tudi doma tako delali.

Prvo se bom dotaknil prehrane. Ena izmed nalog vodstva kuhinje naj bi bila skrb, da pregleduje koliko je vsak dan odpadkov oziroma ostankov hrane. Zdi se mi, da je tega preveč, predvsem krompirja, makaronov, riža in še česa podobnega. Zato bi bilo po mojem mnenju primerno, da se take hrane skuha v manjši količini. Ko smo pri hrani bi želel pripomniti še nekaj. Rad bi vedel, kaj vse je v zelenjavnih juhah, saj se pod zeleno barvo lahko skrije marsikaj. Jaz pa rad vem, kaj jem. Kar pa se tiče postrežbe in vljudnosti pa jim vsaka čast in iskrena zahvala prav vsakemu! Opažam, da smo tudi pri električni razsvetljavi zelo potratni tako stanovalci kot tudi zaposleni. To predvsem velja za jedilnico, ker zaradi nekaterih zamudnikov luči gorijo kar precej časa. Ugasnejo se šele po opozorilu. Velikokrat opazim, da ostanejo luči prižgane tudi tam, kjer so skupne kopalnice. Bilo bi smiselno, da jo tisti, ki jo je prižgal, tudi ugasne.

Jedilnica naj bo urejena. Foto: Jagraf

Ugašajmo luči! Foto: Jagraf

Moti me tudi, da nekateri v jedilnici, namesto da bi stol lepo dvignili in ga prestavili, na vso moč odrinejo stol in s tem vsakič znova poškodujejo tla. Razumem pa, da invalidna oseba tega ne zmore.

Tudi o delovanju klime v vseh letnih časih lahko kaj zapišem. Mislim, da ponekod deluje klima ves dan, ker stanovalci ne zastirajo oken pred sončnimi žarki in imajo zato tudi vroče prostore.

Menim, da bi te predloge lahko upoštevali vsi in počasi privarčevali kakšen evro in nekaj energije na podlagi naše varčnosti in preudarnosti.

Da pa ne bom le kritiziral, moram pohvaliti tudi vse osebe, ki se neumorno ter z veseljem trudijo za naše zdravje in za razvedrilo, ki jih organizirate, da nam nikoli ni dolgčas. Še enkrat hvala in vsem še naprej obilo dobre volje in zdravja.

Prostovoljci in prostovoljstvo

Nataša Lavtižar in Maja Kern

Prostovoljstvo ni nekaj novega. Je naravni instinkt družbe po samoohranitvi. Zaradi industrializacije, sodobnega reorganiziranja osebnega časa posameznika in zgubljanja pomena naravnih družinskih skupnosti se je pojavilo veliko posameznikov, ki ne morejo zadovoljiti osnovnih in dodatnih življenjskih potreb ter so v skrbi padli na breme države in prostovoljcev.

Prva društva in organizirano prostovoljstvo so se pojavila v 19. stoletju in so v veliki meri potekali tudi pod vplivom Cerkve. Do intenzivnejšega razvoja je prišlo v začetku 20. stoletja. Leta 1922 so začela delovati taborniška gibanja, po drugi svetovni vojni pa je takratna Jugoslavija močno spodbudila mladinske delovne brigade.

V osemdesetih letih prejšnjega stoletja je prišlo do intenzivnega ustanavljanja različnih interesnih društev, ki so delovala predvsem in večina samo na podlagi prostovoljskega dela

V začetku devetdesetih let prejšnjega stoletja je bila ustanovljena Slovenska filantropija, Združenje za promocijo prostovoljstva kot društvo, katerega osnovno poslanstvo je razvoj in promocija prostovoljstva v Sloveniji na nacionalni ravni. Na podlagi sodelovanja z organizacijami se je ustanovila tudi Slovenska mreža prostovoljskih organizacij, ki danes šteje že več kot 1000 prostovoljskih organizacij.

Prostovoljstvo deluje na različnih področjih - socialnem, športnem, rekreativnem, izobraževalnem, zdravstvenem, kulturnem, okoljskem, turističnem, v kriznih situacijah (na primer gasilske organizacije, reševalci) in na mnogih drugih področjih. Opravljajo ga ženske in moški, mladi ljudje in otroci, ljudje srednjih let in starejše osebe, vanj se lahko vključujejo vsi ljudje ob upoštevanju svojih zmogljivosti, saj zanj ni načelnih omejitev.

Prostovoljsko delo ima velik pomen za razvoj in za prihodnost. Prispeva k razvijanju obstoječih sistemov, k razvijanju vrednot solidarnosti, k

Prostovoljstvo ima velik pomen za skupnost, ker

- *izboljšuje kakovost življenja v družbi;*
- *brani interese posameznikov in skupin, ki so ogroženi, prikrajšani, potisnjeni ob rob, izključeni;*
- *je ena od osnovnih poti odzivanja civilne družbe na potrebe v njej in ustvarja možnosti aktivnega delovanja državljanov v družbi;*
- *prostovoljsko delo je bodisi samostojna ali dodatna dejavnost in dodana vrednost delovanju služb in institucij.*

socialnemu in drugemu napredku družbe, zato ga je potrebno negovati in ustrezno vrednotiti. (Povzeto po: <http://www.prostovoljstvo.org/o-prostovoljstvu/prostovoljstvo-danes>)

Ker se pozitivnega pomena prostovoljstva zavedamo tudi v domu Taber, veliko pristočasnih aktivnosti vodijo prostovoljci, ki svoje delo opravljajo korektno in z vso odgovornostjo ter tako polepšajo dneve našim stanovalcem in poskrbijo, da se imajo ob tem tudi lepo in se zabavajo.

Prostovoljci in prostovoljke v našem domu vodijo naslednje delavnice in aktivnosti:

BRALNI KROG

Bralni krog poteka na dveh lokacijah hkrati ob četrtnih dopoldan. Berejo in se pogovarjajo o zanimivih temah, raziskujejo kulturno dediščino okoliških krajev, pomen praznikov in še mnogo drugega. Vodijo ga gospe Daniela Močnik, Marina Vidali, Minka Škoda, Silva Česen, Nadja Žura in gospod Vidko Žura.

Ob četrtnih se s stanovalci doma srečujemo in jim ob branju ter izmenjavi mnenj lepšamo

BRALNI KROG V TABRU

*Pogovarjanje je bližina in toplina,
s pogovarjanjem smo družina in skupina.
S pogovarjanjem se človek s človekom
prepleta,
s pogovarjanjem smo mreža tudi zunaj
interneta.*

Andrej Rozman Roza

Bralni krog in dopoldanska kavica. Arhiv Doma Taber

Pevske vaje. Arhiv Doma Taber

PLETENJE

Pletenje poteka ob torkih dopoldan, kjer z gospo Pavlo Zavrl pletejo pregrinjala za čez noge za hladnejše dni, copatke, šale, nogavice in otroške copatke, s katerimi razveselijo najmlajše in njihove mamice.

Pletemo. Arhiv Doma Taber

dneve. Tudi v bodoče bomo radi z njimi tkali srebrne niti, ki jih tke življenje iz preteklosti v prihodnost. Ob vsem pa spodbujali bralno kulturo, si ob prebranem izmenjali mnenja in obujali spomine. K branju in druženju ob lepi slovenski literaturi vabimo vse, ki čutijo vez med generacijami.

**Mentorica Daniela Močnik
za Kulturni klub Liberius Cerklje**

PEVSKI ZBOR

Pevski zbor vodi gospa Ani Rehberger. Stanovalci, ki imajo veselje do petja se dobivajo vsak ponedeljek dopoldan. Pridno vadijo in prepevajo, izbrali pa so si tudi ime PZ Taber izpod Krvavca.

31. avgusta je naš pevski zbor Taber izpod Krvavca obiskal revijo pevskih zborov socialno-varstvenih zavodov v Idriji. Na reviji so se dobro odrezali, predvsem pa so se povslesili in si tako popestrili zadnji avgustovski dan.

DRUŽABNE IGRE

Družabne igre igrajo z gospo Zdenko Jerina ob torkih dopoldan. Igrajo karte, domine, človek ne jezi se, ob tem pa tudi poklepetajo in se lepo imajo.

Človek ne jezi se!! Foto: Arhiv Doma

KREATIVNE DELAVNICE

Kreativne delavnice potekajo ob sredah dopoldan, kjer z gospo Darinko Kralj izdelujejo prave umetnine iz slanega testa ali krep papirja.

Ustvarjamo iz krep papirja. Foto: Arhiv Doma

DRUŽENJE S PROSTOVOLJKO

Druženje s prostovoljko gospo Mihaelo Pavlič poteka ob sredah. Ob lepem vremenu zunaj kegljajo, balinajo, pojejo, kartajo ..., ob deževnih dneh pa vse aktivnosti izvedejo v skupnem dnevnem prostoru.

Podiramo keglje. Foto: Arhiv Doma

TERAPIJA S KUŽKOM

V domu smo se odločili tudi za terapijo s kužkom, ki jo izvaja terapevtski par, ki ga sestavljata gospa Irena Koren in pes Iša (bernski planšar). Znano je, da psi pomirjajo in ugodno delujejo na ljudi, saj s svojim prikupnim pogledom odtažajo še tako 'ledeno srce'. Pri terapiji oz. aktivnostih s kužkom izvajamo usmerjena dejanja, da dosežemo pozitiven odziv stanovalcev. Ob obisku kužka v našem domu se marsikateremu stanovalcu nariše nasmeh na obraz. Terapija s kužkom se izvaja na oddelku demence, obstaja pa želja, da zaživi tudi na drugih oddelkih.

Kuža pomirja. Foto: Arhiv Doma

Poleg naštetega pa smo se v domu izdelovali tudi butarice, pod mentorstvom likovnikov iz Cerkelj in barvali pirhe.

Z veseljem pa se stanovalci lotijo tudi drugih ročnih del. Pomagali so pri okraševanju doma ob božično novoletnih praznikih, redno pa izdelujejo tudi unikatne čestitke, s katerimi polepšamo rojstne dneve stanovalcem in zaposlenim.

Zgodbe naših prostovoljcev

Zgodbe pripravili: Ana Vrhovnik in Tadeja Begelj

ANI REHBERGER: »GOR NAS JE DRŽALO RAVNO PETJE«

V Domu Taber sem prostovoljka že od samega začetka, saj sem tu začela sodelovati že v oktobru 2015. Vsak ponedeljek vodim domski pevski zbor in na vaje stanovalci radi prihajajo. Petje poteka v tretjem nadstropju, v kapeli, udeležuje pa se ga več kot dvajset stanovalcev. Najmanj enkrat mesečno je tam tudi sveta maša, pri kateri s stanovalci prepevamo cerkvene pesmi. Sem zelo vesele narave, zato včasih 'rada povem kakšno hecno', stanovalcem pa je najbolj všeč, ko jim zajodlam.

Kljub pomanjkanju smo živeli v veselju in iskrenosti, 'gor pa nas je držalo ravno petje', za katerega nas je navdušila mama.

Sestre v mladosti. Foto: Arhiv Ani Rehberger

*Ani Rehberger - trojčica.
Foto: Arhiv Ani Rehberger*

Rodila sem se leta 1949 v družini šestih otrok na Pšati pri Cerkljah. Živeli smo na kmetiji, po domače se je pri hiši reklo 'Pr' Muščevih', moj rojstni priimek pa je Kropivnik. Bila sem zadnji otrok, četudi sem v resnici trojčica. Ker smo bile tri, smo bile večkrat tudi življenjsko ogrožene, saj takrat zdravil ni bilo. Imele smo vse otroške bolezni, od pljučnice do ošpic. Denarja je bilo pri hiši res malo in ni veliko manjkalo, pa bi šla že kot dojenček od hiše k Micki na Brnik, da bi bilo doma za nahraniti ena lačna usta manj. Ko sem odrasla, sem vzela prav Mickinega soseda. V otroštvu nam ni bilo vedno lahko, kajti ko smo bile trojčice stare tri leta, nam je oče umrl in mati je tako morala skrbeti za šest otrok. Kljub pomanjkanju smo živeli v veselju in iskrenosti, 'gor pa nas je držalo ravno petje', za katerega nas je navdušila mama. Oba starša sta pela na koru, mama pa je igrala tudi na tamburico. Po osnovni šoli smo se otroci zaposlili, jaz sem s kobilo pobirala mleko in ga v kanglah nosila na zadruho, v Kranju pa sem prodajala prašičke. Ko je mama prišla pome v Kranj, sem imela

Ani Rehberger v družbi prijateljice Francke.
Foto: Arhiv Ani Rehberger

vse prašičke že prodane, saj sem bila od nekdaj zelo komunikativna in 'za štose'. Kasneje sem se poročila na Zgornji Brnik, kjer sva z možem zgradila hišo in sva skupaj že štiriinštirideset let. Rodili so se nama trije otroci, Marta, Zala in Jožek, za katere sem zelo vesela, da so zdravi in da imajo službe, poleg tega pa imam že kar šest vnučkov, starih od štiri do dvajset let, sedmi pa je na poti. Z vsemi se lepo razumemo, pa 'fešte imamo radi'. Sem delovna kmečka žena, ki z veseljem skrbi za svoje rožice, nadvse rada pa prepevam in igram v kakšnih šaljivih skečih. Vsakomur pomagam, če je le mogoče, to sem pa 'pobrala' po svoji mami Angeli. Moža sem spoznala, ko sem čakala na avtobus za v službo in se kot po navadi hudomušno šalila, on pa se je smejal mojim vicem. Trojčice smo delale v isti tovarni 'na tri šihte'. Bile smo prebrisane, nekoč je prva zaspala za v službo in je namesto nje še eno izmeno naredila druga. Ko smo bile mlajše, smo se na enem kolesu peljale vse tri in opazil nas je neki novinar ter objavil zgodbo. Vsaka je dobila par čevljev, saj smo bile na kolesu bose. Bile smo res polne vragolij. Pri osemnajstih se je ena izmed trojčic poročila in sta se z drugo sestro zamenjali, da je niti ženin ni prepoznal. Pred šestindvajsetimi leti na Rogli smo se udeležile tekmovanja trojčic, bile smo klavnese.

Dobile smo glavno nagrado in odšle v Sutivan, kjer sem prvič videla morje. Tudi naši možje so tekmovali v stepanju beljakov.

Danes sem aktivna in v okolici poznana upokojenka. Skupaj s prijateljico Francko iz Preddvora naju kličejo ljudski pevki in igralki. Nastopava na raznih obletnicah, vaških dogodkih, občinskih sejah, enkrat pa sva nastopili tudi na dogodku ljudskih pesmi v Avstriji. Igre ali šaljive skeče nama pripravlja Slavko Prezelj, režiser, ki piše za KUD Matije Valjavca iz Preddvora.

Človek mora znati delati in če ti ni težko delati, se tudi veseliti ni težko. To je veliko bogastvo.

Razlike med nekoč in danes so kar precejšnje. Včasih so otroci starše bolj ubogali in jih tudi vikali. Sama se s spremembami ne obremenjujem, saj sem mnenja, naj vsak živi svoje življenje in naj drugemu daje zadovoljstvo. Tisto, kar smo mi včasih živel, moraš danes pustiti. Vsak ima svoj sistem in svoj problem. Pomembna pa se mi zdi vrednota dela. Človek mora znati delati in če ti ni težko delati, se tudi veseliti ni težko. To je veliko bogastvo. Zase si želim več zdravja, da bi stanovalce še naprej lahko učila lepih domačih slovenskih pesmi. Pohvalila bi zaposlene v Domu Taber, še posebej v.d. direktorja, Zdravka Kastelica, ki mu iz vsega srca želim, da bi tukaj ostal do svojega pokoja, dobro pa se razumem tudi z delovno terapevtko, Natašo Lavtižar.

Ani Rehberger

DARINKA KRALJ: »DRUŽENJE S TAKO PRISRČNIMI LJUDMI ME BOGATI«

Sem preprosto – prostovoljka. Dom Taber obiskujem že skoraj od odprtja, zato se tu počutim kar domače. Najprej pa bi se rada predstavila. Moje ime je Darinka Kralj, na Gorenjsko – v Cerkljansko Dobravo pa sva se z možem iz Črnuč preselila pred dobrimi dvajsetimi leti. Starost sva želela preživljati v miru, v lepi naravi, uživati v pokoju ... Tako je tudi bilo petnajst let, otroci in vnuki so naju obiskovali, bili smo srečni. V času po upokojitvi sva si izbrala nekaj hobijev,

obiskovala sva Tretjo univerzo v Domžalah (učenje jezikov, slikanje, izleti), kolesarila, družila sva se s prijatelji, bilo nama je lepo. Z možem sva se večkrat pogovarjala, kako bova žive-la, ko ne bova več zmožna skrbeti sama zase. Odločila sva se, da bova odšla v dom, kjer bo za naju poskrbljeno. Usoda pa je delala drugače, zahrbtna bolezen mi je vzela moža, ostala sem sama, samota pa me je zelo prizadela. Narava ni bila več lepa, veselja ni bilo, opustila sem vse dejavnosti.

Darinka pri ustvarjanju izdelkov iz slanega testa. Foto: Nataša Lavtižar

Zavedla sem se, da moram nekaj storiti, da bom normalno živela naprej. Hvaležna sem prijatelju Ivanu z Brnika, da me je pripeljal med likovnike v Cerkljah, spet sem pričela slikati in se družiti s prijatelji.

Ko je bil zgrajen Dom starostnikov Taber, sem se odločila, da podarim nekaj slik, želela pa sem opraviti še kakšno koristno delo, zato sem se javila za prostovoljko.

Priznam, da je bila to odlična odločitev. Spoznala sem veliko novih ljudi, skupaj ustvarjamo izdelke iz slanega testa, izdelujemo rože iz krep papirja, se pogovarjamo, malo 'pohecamo', spijemo kavico, predvsem pa uživamo.

Vsako sredo me sprejmejo hvaležni pogledi mojih prijateljev, nekatere roke ne ubogajo več, noge so opešale, a potrudijo se, da pridejo v našo skupino. Če ne morejo ustvarjati sami, jim malo pomagam ali pa samo opazujejo, kako nastajajo izdelki. S kakšnim veseljem odnesejo v svojo sobo lepo rožo, srček iz testa ... Naslednji teden pa ponosno povejo, kako veseli so njihovi sorodniki, ki jih obiščejo in od njih kot darilo prejmejo izdelek, ki je nastal v naši skupini.

Spoznala sem veliko novih ljudi, skupaj ustvarjamo izdelke iz slanega testa, izdelujemo rože iz krep papirja, se pogovarjamo, malo »pohecamo«, spijemo kavico, predvsem pa uživamo.

Zelo rada pridem vsako sredo v to družbo, druženje s tako prisrčnimi ljudmi me bogati, razveseljuje in tudi meni daje novih moči. Upam, da bom lahko še dolgo delila svoj čas s temi prijatelji, ko pa bom opešala še sama, se jim bom pa pridružila in bo morda kak drug prostovoljec razveseljeval tudi mene.

**Darinka Kralj,
prostovoljka**

PAVLA ZAVRL: »PLETILKE SE NAM VRTIJO MED PRSTI«

Moje ime je Pavla Zavrl. Rodila sem se leta 1942, danes pa živim v Pšenični Polici. Z možem sva zgradila hišo, rodila pa sta se nama dva otroka, Irma in Milan. Danes sta odrasla in živita na svojem, meni pa je mož pred desetimi leti umrl, tako da sem na stara leta ostala sama. To je bil tudi razlog, da sem se odločila, da postanem prostovoljka za ročna dela.

Pletilke se nam vrtijo med prsti. Pletemo nogavice, otroške copatke, prve čevljičke za dojenčke, tople rokavice, otroške odejice in se lepo

družimo. Veselim se, da sem lahko v družbi, saj sem zelo rada med svojimi vrstniki, s katerimi se zelo dobro razumemo. Komaj čakam, da pride torek, da se spet družimo in kaj koristnega naredimo s svojimi utrjenimi rokami, dokler nam še služijo.

Pavla Zavrl

ZDENKA JERINA: »PROSTOVOLJSTVO MI PRINAŠA ZADOVOLJSTVO«

Imenujem se Zdenka Jerina in sem prostovoljka v Domu Taber, kjer vodim druženje stanovalcev ob družabnih igrah. Rojena sem leta 1954 v Postojni. Mama je iz Goriških Brd, oče pa je bil iz Kranja. Imam sestro dvojčico, ki je poročena v Šenčurju in polsestro, ki s svojo družino živi v Ljubljani. V mladosti sem živela v Ljubljani skupaj z očetom in krušno mamo, natančneje v Medvodah. Končala sem gostinsko šolo. Pri enaindvajsetih letih sem spoznala svojega moža Franca s katerim sva se kasneje poročila. Več kot trideset let sva živela skupaj v okolici Kranja. Imam dva otroka, Boštjana in Urško. Hči je že več let poročena in ima dva sinova, Anžeta in Nika, sin pa ima sinka Jana in živi s partnerico. Vnuki so mi v veselje, imam pa jih tudi zelo rada. V letih službovanja sem delala kot trgovka, točajka, pomočnica v kuhinji in še kaj bi se našlo.

Življenje mi je dalo veliko lepih trenutkov in tudi veliko težkih trenutkov, leta pa tako bežijo, da človek komaj vse dohaja. Zdaj sem že četrto leto upokojena in sama živim v podnajemniškem stanovanju v Pšenični Polici. Otroci in vnuki me obiskujejo, kot jim čas dopušča. Imam pa tudi veliko dobrih sosedov. V bližini imam tudi nekaj njivice, ki jo obdelujem, tako da mi čas hitreje mine in prihranim pri denarju. Z delom, ki ga opraviš kot prostovoljka, sem zadovoljna in upam, da ga bom lahko še nekaj časa opravljala.

**Zdenka Jerina,
prostovoljka**

Naši prostovoljci z nami pri bralnem krogu ...

Pavla pri pletenju otroške odejice. Foto: Ana Vrhovnik

... in pri pevskih vajah. Foto: Arhiv Doma

Društvo likovnikov Cerklje v Domu Taber

Darinka Kralj, predsednica DLC

V Cerkljah že vrsto let deluje društvo likovnikov. Prva 'duša' tega društva je bila gospa Julka Hrovat, dolgoletna učiteljica likovnega pouka na osnovni šoli v Cerkljah. Začetni manjši skupini ljubiteljev slikanja, so se pridruževali novi člani in tako se je skupina povečevala, sedaj je preko dvajset članov, ki se redno srečujemo ob sredah zvečer v prostorih osnovne šole v Cerkljah. Vsako leto pripravimo več razstav, obiskujemo različna srečanja s sorodnimi društvi na ex-temporih, sodelujemo na skupinskih in samostojnih razstavah, predvsem pa uživamo v našem delu.

Postavili smo razstavo v čast našemu največjemu pesniku Francetu Prešernu, kasneje je Dragica Markun razstavila svoje slike na temo konj, sledila je razstava Avgusta Starovašnika in Ivana Kropivnika. Jeseni pa se bo nadaljevalo ...

Dom Taber v Šmartnem je bil zgrajen v lanskem letu, še pred odprtjem smo se člani likovnega društva dogovorili, da bomo podarili nekaj svojih slik za novozgrajeni dom, saj smo želeli dati vsaj majhen prispevek k tej veliki investiciji v naši občini. Dogovorili smo se za razgovor. Gospod Zdravko Kastelic nas je prijazno sprejel in nam razkazal prostore novega doma. Nad našo idejo za darovanje slik je bil zelo navdušen. Dogovorili smo se, da slike oddamo še pred odprtjem doma, da ob 'velikem dogodku' stene ne bodo čisto prazne. Ko smo si ogledovali prostore, smo kaj hitro dobili idejo, da bi stene hodnikov lahko uporabili za razstavo naših slik. Tudi s tem se je g. Zdravko Kastelic strinjal. Dom je bil slavnostno odprt, prihajali in naselili so se prvi oskrbovanci, dom je zaživel. Glede na dogovor, da lahko stene hodnika uporabimo za naš razstavni prostor, je stekla akcija. Na stene hodnika so 'fantje' pritrdili letvice za obešanje slik in kaj kmalu se je 'zgodila' naša prva razstava. Večina

Člani na obisku. Foto: Ana Vrhovnik

naših članov je razstavila nekaj svojih slik. Pripravili smo krajši kulturni program, povabili stanovalce doma in ostale zaposlene. Bilo je zabavno in popestren je bil tudi dan za stanovalce doma Taber.

Da ne bodo slike na stenah delovale enolično, smo se likovniki dogovorili, da bomo v počastitev kulturnega praznika, v čast našemu največjemu pesniku Francetu Prešernu, postavili novo razstavo na temo – 'Prešeren'. Kasneje se je ena od naših članic Dragica Markun odločila, da bo razstavila svoje slike na temo konj. To razstavo je po dobrem mesecu nasledila nova, svoje slike predstavljata dva naša člana, Avgust Starovašnik in Ivan Kropivnik. Jeseni bodo stene spet dobile novo podobo z novimi slikami. Tako se bo nadaljevalo ...

Likovniki Cerkelj smo zelo hvaležni upravi doma, da so nas tako lepo sprejeli in da nam omogočijo razstavljati naše slike, zato obljublamo, da se bomo še naprej trudili in pripravili nove razstave in tako stanovalcem, zaposlenim in obiskovalcem doma popestrili prostore.

Donatorstvo slik in knjižnega gradiva

Janez Kuhar

Zahvaljujemo se vsem donatorjem literarnih del. Prejeli smo jih preko 6000 in z njimi opremili dnevne prostore v Domu ter tako stanovalcem omogočili pester izbor literature in krajšanje uric z branjem.

Največji donator likovnih del v Domu pa je Društvo Likovnikov Cerklje. Darovali so preko 100 likovnih del, v zahvalo pa smo jim omogočili prostor za razstave v galeriji Doma Taber.

Prva razstava je bila na ogled v mesecu decembru in v ta namen je Janez Kuhar napisal nekaj besed.

Knjižni regali so polni. Foto: Janez Kuhar

PRVA SLIKARSKA RAZSTAVA V DOMU TABER

V prijetnem ambientu Galerije zimskega vrta novega Doma starejših Taber v Šmartnem pri Cerkljah so lansko leto, v sredo 16. decembra 2015 slovesno odprli prvo slikarsko razstavo, na kateri je sodelovalo 19 članov Društva likovnikov Cerklje, na ogled pa je bila do konca meseca januarja 2016. Na ogled je bilo 25 likovnih del v različnih tehnikah od akvarela, olja, grafike do akrila. V bogatem kulturnem programu, ki ga je domiselno povezoval Drago Novak, so sodelovali Polona Kocjančič, Darinka Kralj in člani

Na prvi razstavi v Domu je sodelovalo 19 slikarjev. Foto: Janez Kuhar

Kulturnega društva Folklor Cerklje - glasbena skupina Gavnarji. Predsednik Društva likovnikov Cerklje Avgust Starovašnik je izročil priznanje za uspešno sodelovanje v.d. direktorju Socialnovarstvenega zavoda Taber Zdravku Kastelicu, ki se je likovnikom zahvalil za visoko priznanje in vsa podarjena likovna dela, ki že krasijo prostore novega Doma Taber v Šmartnem. V galeriji zimskega vrta Šmartnem bodo odslej lahko razstavljali svoja likovna dela cerkljanski likovniki.

Razstava posvečena dr. Francetu Prešernu. Foto: Janez Kuhar

Minuli dogodki in prireditve

Nastja Pipan

V Domu Taber se odvijajo različni dogodki, prireditve, medgeneracijska druženja, nastopi zunanjih skupin. Vsakodnevno potekajo druženja na različnih delavnicah. Vedno se kaj dogaja, tako da je življenje stanovalcev polno popestritev. Čas nam tako hitro teče in ob tem se sprostimo in se imamo lepo.

Najmlajših obiskovalcev se vedno razveselimo, saj nam s svojo iskrivostjo polepšajo dan in na obraze narišejo iskrene nasmeh.

Medgeneracijsko druženje. Foto: Nataša Lavtižar

Veselimo se! Foto: Nataša Lavtižar

POMEMBNEJŠI DOGODKI V PRVEM LETU DELOVANJA DOMA TABER

- Medgeneracijsko povezovanje z OŠ Davorina Jenka Cerklje – izdelava adventnih venčkov
- Uradna otvoritev doma (4. december 2015)
- Miklavževanje (5. december 2015)
- Božično-novoletna prireditev (22. december 2015)
- Koledniki (28. december 2015)
- Cerkljanska kulturna dediščina (07. januar 2016)
- Zbor animatorjev (8. januar 2016)

- Otvoritev razstave – kulturni dogodek (5. februar 2016)
- Medgeneracijsko povezovanje – nastop otrok iz vrtca Murenčki Cerklje (25. marec 2016)
- Otvoritev razstave ge. Dragice Markun (22. april 2016)
- Nastop tamburaškega orkestra Kranj (19. maj 2016)
- Nastop folklorne skupine (24. maj 2016)
- Nastop pevskega zbora Svoboda stražišče (1. junij 2016)
- Nastop društva upokojencev za poljansko dolino (10. junij 2016)
- Koncert mešanega pevskega zbora Slavček iz Lesc (17. junij 2016)
- Koncert godbenikov iz Cerkelj (24. junij 2016)
- Nastop ljudskih pevcev iz Tuhinjske doline (28. junij 2016)
- Obisk otrok iz oratorija v Cerkljah in njihov nastop (5. julij 2016)
- Obisk najboljšega študenta Mariborske univerze (8. julij 2016)
- Sladoledni piknik (7. september 2016)

Izdelovali smo butarice. Foto: Janez Kuhar

Rožica za dan žena; Foto: Nataša Lavtižar

Srečanje Gorenjskih Domov. Foto: Arhiv Doma

V ČASU DOSEDANJEGA DELOVANJA DOMA TABER SMO ORGANIZIRALI TUDI TRI ZBORRE DELAVCEV:

- Prvi zbor je potekal 04. 2. 2016 in je bil namenjen seznanitvi zaposlenih v zvezi z reorganizacijo delovnih mest, obravnaval pa je tudi aktualno dogajanje v Domu Taber (pripombe, predloge, pohvale zaposlenih).
- Drugi zbor je bil sklican 15. 6. 2016. Na njem je bila prav tako izpostavljena tekoča problematika v Domu, zopet je potekala diskusija med vsemi udeleženci, kjer so bile izpostavljene nove ideje za še boljše počutje zaposlenih na delovnem mestu.

- Tretji zbor delavcev je potekal 13. septembra 2016. Namenjen je bil predstavitvi programa ob praznovanju prve obletnice delovanja Doma Taber ter predstavitvi rezultatov izvedene raziskave zadovoljstva med stanovalci, svojci ter zaposlenimi v našem Domu.

TUDI STANOVALCI SO SE IMELI MOŽNOST UDELEŽITI TREH ZBOROV:

- Prvi zbor stanovalcev je potekal 10.02.2016 in je bil v prvi vrsti namenjen odprti razpravi glede predlogov in vprašanj stanovalcev v zvezi z bivanjem v našem Domu. Stanovalci so bili med drugim seznanjeni z možnostjo koriščenja organiziranega prevoza v Cerklje, in sicer vsak torek okrog 9. ure dopoldne.
- Drugi zbor je bil izveden 14.06.2016, na njem je bila stanovalcem predstavljena situacija v zvezi z ureditvijo parka ter glede ostalih gradbenih del, ki so potekala v Domu (zobna ambulanta). Ravno tako so imeli stanovalci možnost izpostaviti svoje pohvale ali pomanjkljivosti, ki so jih opazili v času nastanitve pri nas. Med drugim se je preverilo tudi, če so bili vsi predlogi, podani na prejšnjem zboru stanovalcev, upoštevani.
- Tretji zbor je bil sklican 14. septembra 2016. Na njem so se stanovalci lahko seznanili s podrobnostmi programa ob proslavi prve obletnice delovanja ter uradno otvoritvijo parka in zobne ordinacije. Poleg tega so jim bili predstavljeni rezultati ankete o zadovoljstvu z našimi storitvami. Obenem so bili stanovalci s strani glavne sestre obveščeni tudi o cepljenju proti sezonski gripi.

Duhovna služba

Maja Kern

Duhovna služba je za veliko stanovalcev Doma izredno pomembna, saj jim da nek notranji mir in toplino.

Svete maše se odvijajo v kapeli in jih je do pred kratkim daroval župnik Stane Gradišek. Z mesecem avgustom pa je božjo službo nastopil nov župnik Jernej Marenk, ki ima maše vsak tretji petek v mesecu, vsak prvi petek v mesecu pa v dom prihaja župnik iz Spodnjega Brnika gospod Lucijan Potočnik, ki stanovalce obhaja tudi po sobah. Maše potekajo ob 10.30 uri in so vedno dobro obiskane.

Prelat Stanislav Zidar je blagoslovil našo kapelo. Foto: Arhiv Doma

Duhovna služba. Foto: Nataša Lavtižar

Medgeneracijsko povezovanje

Nataša Lavtižar in Maja Kern

Pri medgeneracijskem povezovanju gre za povezovanja med generacijami, predvsem gre za medčloveški odnos in uresničevanje medgeneracijske solidarnosti v današnjih družbenih razmerah. Gre za izmenjavo izkušenj in spoznanj, druženje, učenje, pomoč ene generacije drugi, ustvarjanje, ohranjanje in širjenje socialne mreže ter ohranjanje materialne varnosti in kulturne dediščine. Medgeneracijsko povezovanje prinaša sodelujočemu novo kvaliteto življenja, zagotavlja občutek sprejetosti in varnosti v kraju kjer živi, lajša osamljenost ter krepi duševno in telesno zdravje.

IZDELOVANJE ADVENTNIH VENČKOV

Ker se v domu zavedamo pomembnosti medgeneracijskega povezovanja, smo k sodelovanju povabili OŠ Davorina Jenka. Našo ponudbo so z veseljem sprejeli in tako je 25. novembra prišlo do našega prvega druženja. Izdelovali smo adventne venčke ter na lastni koži občutili pozitiven vpliv druženja generacij. Veseli, polni energije, novih izkušenj smo se razšli. Obenem pa so nastali čudoviti adventni venčki, ki so krasi naše prostore še cel praznični december.

Skupaj ustvarjamo. Foto: Nataša Lavtižar

OBISK OTROK IZ VRTCA MURENČKI

Pri medgeneracijskem povezovanju je potrebno omeniti tudi sodelovanje z otroki iz vrtca. V decembru so nas obiskali otroci iz vrtca Murenčki, za naše stanovalce pripravili nastop in jim pomagali okrasiti smrekico z okraski, ki so jih izdelali stanovalci na delavnici iz slanega testa z gospo Darinko Kralj.

Adventni venčki. Foto: Nataša Lavtižar

Obisk Murenčkov. Foto: Nataša Lavtižar

*Obisk za materinski dan.
Foto: Nataša Lavtižar*

MATERINSKI DAN

Za materinski dan so skupaj z domskim pevskim zborom, ki so si nadeli ime »PZ Taber izpod Krvavca« priredili koncert za vse stanovalce in s svojimi nežnimi glaski marsikomu orosili oči. Na koncu pa so stanovalke razveselili z rožicami iz papirja in jim tako polepšali materinski praznik.

*Otroci iz Marijinega vrtca.
Foto: Nataša Lavtižar*

NASTOP OTROK IZ MARIJINEGA VRTCA

Obiskali so nas tudi otroci iz Marijinega vrtca in nam polepšali dopoldanske ure. Bili so med prvimi nastopajočimi pri nas.

MIKLAVŽEVANJE

V soboto 5. decembra 2015 nas je obiskal Miklavž s svojim spremstvom. Njegovega prihoda smo se razveselili, presenetil pa nas je tudi z darili.

Obiskal nas je Miklavž. Foto: Nataša Lavtižar

OBISK KOLEDNIKOV

Koledniki so 28. decembra 2015 prinesli blagoslov, srečo, zdravje in blaginjo tudi v naš dom. Obiskali so nas božično-novoletni koledniki, Kranjski furmani, ki delujejo pod okriljem akademske folklorne skupine Ozara Kranj. So med redkimi božično-novoletnimi koledniki v Sloveniji, saj so se pri nas ohranili predvsem trikraljovski koledniki. S koledniškimi pesmimi in glasbo vedrijo ljudi, prinašajo veselje in voščijo srečo v novem letu. Koledovanje je star predkrščanski običaj. Izvira iz rimskih časov in od tod izvira tudi ime. Prvi dan v letu so Rimljani imenovali kalandae. Tega dne so rimski meščani v hrupnih sprevodih hodili po mestu, peli in plesali.

Obisk kolednikov. Foto: Nataša Lavtižar

PRAZNOVANJE ROJSTNIH DNI

Poleg dogodkov in prireditev pa moramo omeniti tudi praznovanja rojstnih dni stanovalcev, ki jih v domu priredimo enkrat mesečno. Takrat se skupaj poveselimo, razrežemo torto in zapojeemo kakšno veselo pesem in si tako polepšamo dopoldan.

Praznovanje rojstnih dni. Foto: Arhiv Doma

JUBILEJI IN OBLETNICE

Veliko pa je bilo v tem letu tudi osebnih okroglih jubilejev in obletnic porok. Zakonca Uršič sta 30. decembra 2016. praznovala 65. obletnico poroke. Tudi zakonca Dolinar sta 7. julija 2016 praznovala 65. obletnico poroke. Ob tem jubileju sta vse stanovalce in zaposlene pogostila z okusnimi kremnimi rezinami. Ušlakar Albina je praznovala 90-letnico 25. februarja 2016. V ta namen jo je 26. februarja 2016 obiskal tudi šenčurski župan Ciril Kozjek z delegacijo. Deset stanovalcev je dopolnilo okroglih 80 let in devet stanovalcev 90 let. Najvišji jubilej v Domu pa je 31. januarja 2016 praznovala Marijana Lavrič, ki je dopolnila 98 let.

Zakonca Uršič. Foto: Nataša Lavtižar

Zakonca Dolinar. Foto: Janez Kuhar

Srečanje najboljših

Maja Kern

Dne 8. 7. 2016 nas je obiskal Luka Adanič, najboljši študent mariborske fakultete.

V Dom Taber smo ga povabili, ker nas je navdihnil s svojimi besedami, ki jih je povzel po Henryu Davidu Thoreau, ameriškem esejistu, pisatelju, političnemu aktivistu, okoljevarstveniku in filozofu: »Če človek z zaupanjem sledi svojim sanjam in se trudi živeti, tako kot si je zamislil, bo doživel uspeh, ki si ga ni mogel prej niti predstavljati.« ... in svojim razmišljanjem o dobrem delu: »Za delo so pomembne izkušnje in praksa. Teorija je veliko, vendar kar zna narediti roka, ve tudi glava, kar ve glava pa se roka šele nauči.« Kar pomeni, da za dobro delo in uspeh na določenem področju ni najpomembnejša izobrazba ampak želja po uspehu in trdo delo.

Luka Adanič, prihaja iz Turnišča in je letos dopolnil šele 22 let, vendar kljub svoji mladosti beleži

že veliko raziskovalnih dosežkov, pred kratkim pa je bil izbran tudi za najboljšega študenta Univerze v Mariboru. Luka je študent 1. letnika magistrskega študijskega programa Strojništvo, na Fakulteti za strojništvo. Pohvali se lahko z uvrstitvijo med najboljših 5 % študentov v generaciji. Čeprav so bile njegove otroške sanje postati nogometaš, vojak ali pilot, pa je strojništvo tisto, v čemer uživa in je tudi zelo uspešen. Poleg študija se ukvarja z raziskovanjem na področju dinamičnega preizkušanja materialov, projektnim delom in opravlja študentsko delo v svoji stroki. Ukvarja se tudi z računalniškim modeliranjem in trdnostnimi simulacijami in sodeluje na različnih projektih s slovenskimi podjetji. V okviru enega izmed projektov je dosegel tudi patent, ki je tudi dodatno pripomogel k pridobitvi naziva najboljšega študenta univerze v Mariboru. Nekaj časa je deloval tudi v različnih študentskih institucijah na ravni fakultete in univerze, pisal pa je tudi

Izmenjava mnenj med generacijami. Foto: Maja Kern

strokovne članke za področje znanosti in tehnologije za največji študentski časopis – Spekter.

Vabilu se je Luka z veseljem odzval. Sprejel ga je v.d. direktorja Zdravko Kastelic in mu predstavil Dom Taber kot primer dobre prakse na vseh področjih – tako delovanja, kot tudi zaposlovanja, notranje ureditve, odnosov med zaposlenimi, dostopnosti za zunanje obiskovalce in za stanovalce, itd. Pokazali smo mu, da je tudi nemogoče mogoče in da se s trdno voljo in željo po uspehu in dobremu delovanju da doseči marsikaj. Predvsem pa je za to pozitivno delovanje zaslužna dobra klima, prijateljski odnosi in timsko delo zaposlenih in občutek pripadnosti »veliki družini« za kar skrbi Zdravko Kastelic, ki je v projekt Taber vložil svoje srce, zato je ta dom njegov otrok, stanovalci in zaposleni pa njegova družina. Družino pa je treba negovati. Tega se dobro zaveda, zato skrbi, da bi se tako stanovalci kot zaposleni tukaj dobro počutili, se med seboj spoštovali in vsi delali za skupno dobro. Ravno zaradi njegovega odnosa do stanovalcev

in zaposlenih, njegove dostopnosti in odprtosti za vsa vprašanja in težave, je njegovo delo in njegov trud delati dobro še toliko bolj cenjeno in zato ga imamo vsi radi in ima vso našo podporo.

Luka je z zanimanjem poslušal o pozitivnem delovanju in o tem kako doseči 'nemogoče', nato pa je z nami podelil še nekaj svojih izkušenj in zgodb o uspehu. Po uvodnem delu se je Luka srečal tudi s stanovalci doma in zaposlenimi. Kljub starostnim razlikam se je izkazalo, da so pogledi na delo, uspehe in produktivnost še vedno isti. S trdim delom je vse mogoče ... če pa je tukaj še želja in volja ... je tudi pot.

Luka si je dom in njegovo okolico tudi ogledal in obljubil, da nas bo še obiskal, saj vsaka pozitivna izkušnja doprinese kamenček v mozaik, ki ga piše življenje.

Na koncu lahko dodamo še kratko misel: »Če želiš in si upaš postati najboljši je to mogoče ... in mi vsi si UPAMO.«

Letni vrt kavarnice omogoča prijetno druženje stanovalcev z družino in prijatelji. Foto: Arhiv Doma

Izlet v Planico

Maja Kern

Dne 29. junija 2016 smo se s stanovalci odpravili na izlet v Planico. Marsikdo je Planico – dolino pod Poncami videl prvič, zato je bilo to prav posebno doživetje.

Z avtobusom smo se odpravili proti Planici. Peljali smo se skozi zgornjesavsko dolino in iz avtobusa opazovali krasote prelepe Gorenjske. Videli smo kip Jakoba Aljaža, ki kaže na Triglav, železarsko mesto Jesenice in veliko okoliških vrhov. Že kmalu smo zavili v dolino Planice – dolino pod Poncami (mala in velika Ponca), kjer smo zapustili avtobus in uživali ob pogledu na Planiške skakalnice. Nato smo se odpravili v na novo zgrajen Nordijski center (odprli so ga 11. decembra 2015), kjer nam je vodič povedal nekaj o zgodovini Planice, nam predstavil dosežke in nas popeljal po muzeju, ki se razprostira v dveh nadstropjih.

Ogledali smo si tudi garažo nordijskega centra, kjer imajo v poletnih mesecih urejeno progo za treninge na snegu. Na koncu vodenega ogleda smo si ogledali tudi kratek film o zgodovini Planiške skakalnice. Nato smo se odpeljali proti Kranjski Gori, kjer smo si ogledali umetno narajeno jezero Jasna, ki nudi prijetno osvežitev

Pod planiško letalnico. Foto: Arhiv Doma

Ob Petru Prevcu ...

... in ob Franciju Petku. Foto: Nataša Lavtižar

tistim najbolj pogumnim, saj ima voda komaj 16 stopinj. Na koncu pa smo se odpeljali v središče Kranjske Gore, kjer smo izvedeli nekaj zanimivosti o Liznjekovi domačiji in se nato ustavili še na kosilu v gostišču Kotnik, kjer so nas prijazno sprejeli in nas zelo okusno tudi pogostili.

Po končanem kosilu smo se polni lepih vtisov vrnili na drugi konec Gorenjske – v dom Taber, kjer bomo svoja doživetja podelili tudi z drugimi stanovalci, ki se izleta niso mogli udeležiti.

Dom Taber izbran za najbolj urejen poslovni objekt

Alojzija Korbar Tacar, članica Komisije za ocenjevanje urejenosti krajev in objektov občine Cerklje.

Občina Cerklje na Gorenjskem vsako leto ocenjuje urejenost krajev in objektov v občini. Komisija za ocenjevanje urejenosti je soglasno odločila, da v letošnjem letu podeli prvo mesto poslovnemu objektu Domu Taber.

Komisijo je prepričala celostna urejenost severnega pobočja nad poslovnim objektom, ki z dodatno postavitvijo brunarice in parkovne ozelenitve pobočja pomeni vsebinsko nadgradnjo prvotne ureditve. Komisija pojasnjuje svojo odločitev:

Pogled na domski park. Foto: Zdravko Kastelic

Stanovalec Lojze Vrtnik nam vedno rad priskoči na pomoč. Foto: Ana Vrhovnik

*Urejanje zunanje okolice in košnja trave.
Foto: Janez Kuhar*

»Dom Taber na severni strani dopolnjuje lesena brunarica s pergolo, ki se razprostira nad prostorno teraso. Okoli nje so zasajene grmovnice, divja trta in sadike velikih dreves. Pridih eleganc dodaja vodna fontana. Valovito speljana pot povezuje Dom z brunarico in je prijazna tudi slabše mobilnim. Urejenost celega objekta Doma Taber, negovane travne površine, zasaditev brežin, sadovnjak in zeliščni park na varovanem oddelku, so občutna dopolnitev ureditve celotnega objekta in vsebinska nadgradnja ponudbe Doma Taber.«

Brunarica in terasa s pergolo ima tudi komercialni namen. Vodstvo Doma Taber načrtuje, da bo te prostore v prihodnje moč koristiti tudi za razne prireditve, slavlja in posebne priložnosti.

Krepimo spomin

Izvajanje različnih vaj za vadbo spomina in pozornosti je zelo učinkovit način ohranjanja miselne prožnosti. Na ta način bomo lažje priklicali informacije, ki jih naši možgani skladiščijo kot različne vrste spominov in so dosegljivi po različnih poteh (prek različnih čutil, miselnih procesov itd.). Ob priklicu informacije se namreč aktivira isti vzorec povezav živčnih celic, kot se je v času, ko smo informacijo shranjevali v spomin.

Z vajami boste popestrili svoj vsakdan, krepili svoj um in se ob tem še zabavali. Z rednim izvajanjem vaj boste izboljšali zbranost, priklic informacij iz spomina, ustvarjalnost, razumevanje za slovenski jezik, sposobnost da določene stvari obdržite za kratek čas v spominu itd.

Mark Tulij Cicero je že 106-43 pred našim štetjem zapisal: »Spomin peša, če ga ne urimo.«

Katere barve se skrivajo v spodnjih črkovnih skupinah?

DEČRA - _____

ADOMR - _____

NRAČ - _____

NLEEZA - _____

URNAEM - _____

AELB - _____

VIAS - _____

ŽNOANR - _____

ZORA - _____

VJRAA - _____

Napisanemu imenu na črto napiši pravi par!

ROMUL in _____

JANKO in _____

KAJN in _____

ADAM in _____

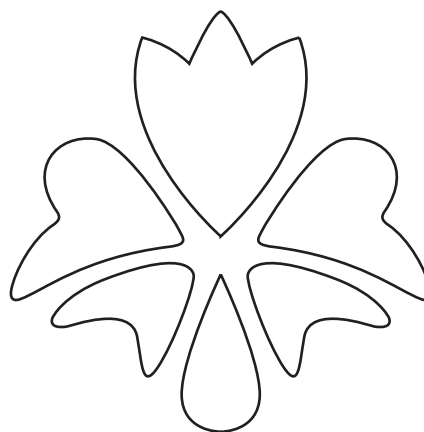
PETER in _____

CIRIL in _____

TOM in _____

PEGAM in _____

Kakšne barve ima znak Doma Taber? Pravilno pobarvaj znak našega Doma Taber.

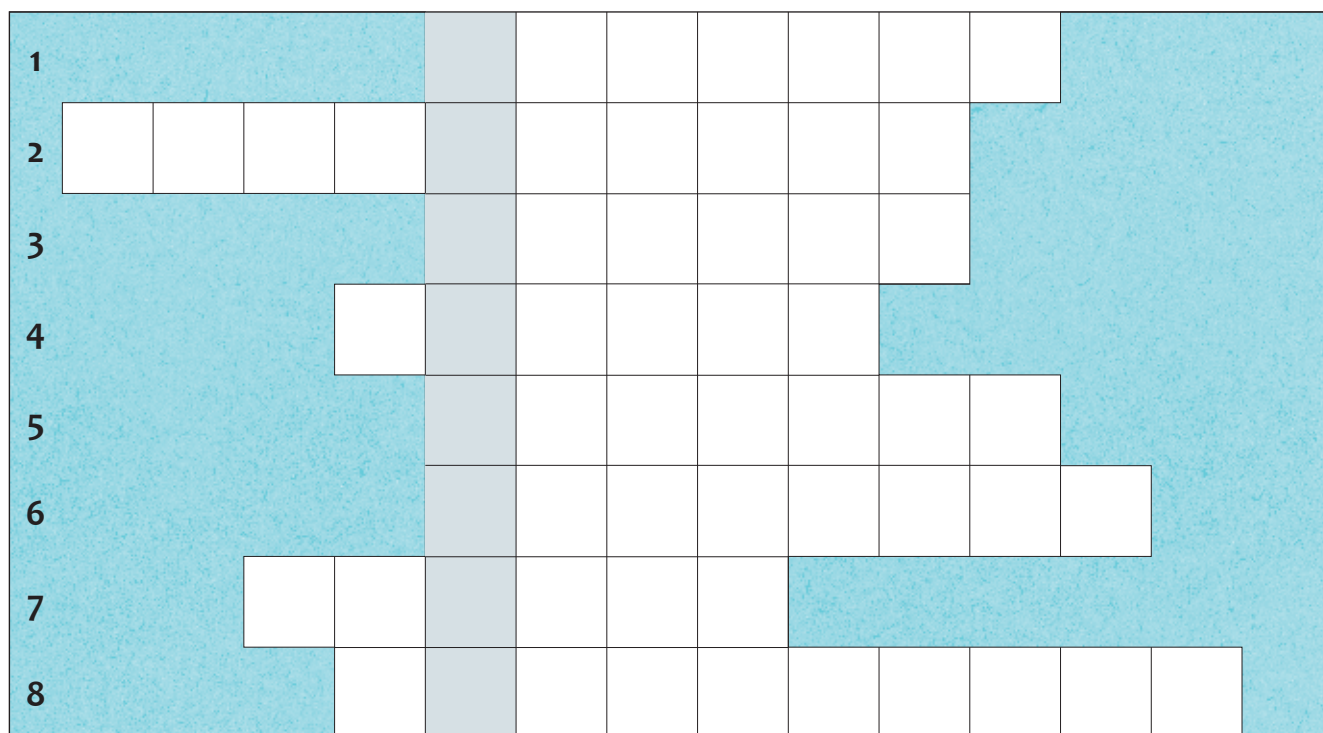

Sudoku

	5	3	2					8
6		1	5					2
2			9	1	3		5	
7	1	4	6	9	2			
	2						6	
			4	5	1	2	9	7
	6		3	2	5			9
1					6	3		4
8			1		9	6	7	

Križanka: pomembne osebnosti in stavbe v našem kraju

Ana Vrhovnik, pisarniška referentka-receptorka

Dopolnite besedo v stavku in jo vpišite pod zaporedno številko v križanki.

1. Osnovna šola v Cerkljah se imenuje po slovenskem skladatelju in dirigentu. Uglasbil je Vilharjevo 'Lipa zelenela je' in slovensko himno 'Naprej zastave slave'. To je _____ Jenko.

2. _____ hiša je bila do polovice 18. stoletja manjša lesena kmečka hiša. V tem času so na Gorenjskem prenehali graditi takšne hiše, gradnjo v lesu so ohranjali le še mali kmetje in kajzarji. Takrat so hišo povečali, tako da je postala mogočna zidana hiša z bogatim pročeljem in freskami. Ob pogledu nanjo je moč opaziti način življenja in mišljenja premožnejših kmečkih ljudi. Na sredini 19. stoletja je hiša dobila podobo, kakršno ima danes, kar je razvidno z letnice 1863, ki je vklesana nad portalom. Takrat so se njeni lastniki začeli ukvarjati tudi z gostilniško dejavnostjo.

Občina je hišo lepo obnovila. Foto: Ana Vrhovnik

3. V zasebnem čebelarstem _____ imajo različne predmete, ki so jih nekoč uporabljali za pridobivanje medu. Razstavljeni izdelki, kot so lončene posode in drugi uporabni predmeti ter čevljarški pripomočki, predstavljajo tradicijo in način življenja nekoč. V notranjosti je tudi manjša prodajalna z različnimi vrstami domačega medu, propolisom, cvetnim prahom, medenim žganjem in izdelki iz voska.

4. Od dvanajstih srednjeveških dvorcev na območju današnje cerkljanske občine je grad _____ edini, ki se je ohranil do danes. Med vasema Češnjevek in Dvorje pod cerkljanskim gozdom zagledamo njegovo veličastno podobo. Spada med najstarejše gradove v okolju, saj se v pisnih virih prvič omenja leta 1287, danes pa spada med protokolarne objekte Republike Slovenije. Leta 2004 je bil razglašen za kulturni spomenik državnega pomena. Pod gradom je bil nekdanj ribnik z dviznim mostom, ki je bil namenjen zaščiti pred turškimi vpadi, danes pa je pod njim umetno zasnovano jezero.

5. Nekdanji dominikanski samostan z župnijsko cerkvijo Marijinega oznanjenja je zgrajen v naselju _____.

*Cerkev Marijinega oznanjenja.
Foto: Ana Vrhovnik*

Grad je danes odprt za obiskovalce in številne prireditve. Foto: Ana Vrhovnik

6. V Cerkljah na Gorenjskem je bil rojen slovenski gledališki igralec, režiser in pedagog Ignacij _____ . Velja za utemeljitelja sodobnega slovenskega poklicnega gledališča in je tudi prvi slovenski poklicni igralec. Napisal je igre Stari Ilija, Ni moj okus, Ponesrečena glavna skušnjava. Po Ignaciju se imenuje osrednji slovenski gledališki festival in na njem podeljene nagrade, ki so vsako leto podeljene najboljšim slovenskim poustvarjalcem na področju gledališča in filma ter najprestižnejša nagrada _____ prstan.

7. Kapelo Marije _____ na Krvavcu je v letih od 1927 do 1929 postavil Aljažev klub iz Ljubljane. Postavljena je v alpskem slogu po načrtih arhitekta Jožeta Plečnika. Zgrajena je iz kamnitih klesancev in je pravokotne oblike. Sprva je bila kapela zasebna, leta 1939 pa je zanj pristojna cerkljanska župnija. V kapeli je od leta 1929 vsako leto žegnanje ali smenj in sicer prvo nedeljo po velikem šmarnu. Za obiskovalce pripravijo pestro ponudbo domačih jedi, za dobro vzdušje pa poskrbijo različni ansambli.

8. V središču Cerkelj stoji secesijska _____ vila. Znani ljubljanski župan

Ivan _____ je leta 1886 kupil tedanjo Lukeževo hišo nasproti in jo preuredil v svojo priljubljeno poletno bivališče. Prezidavo stare kamnite kmečke hiše je zaupal deželnemu inženirju Janu Vladimirju Hraskemu. Letna vila predstavlja visoko bivalno kulturo drugega dela 19. stoletja, ki jo zaznamuje historični slog tistega časa s klasicističnimi okenskimi okviri, leseno, bogato okrašeno pročelje pa kaže vpliv modne secesije. Posebnost hiše je bila električna nadomestna napeljava, prva v Cerkljah, ki jo je po izgradnji elektrarne leta 1924 v hiši napeljal Čimžarjev Fredi, priseljenec iz Amerike. Osrednji del vile, spominsko sobo in park, upravlja Gorenjska banka.

(Viri: Zavod za turizem Cerklje)

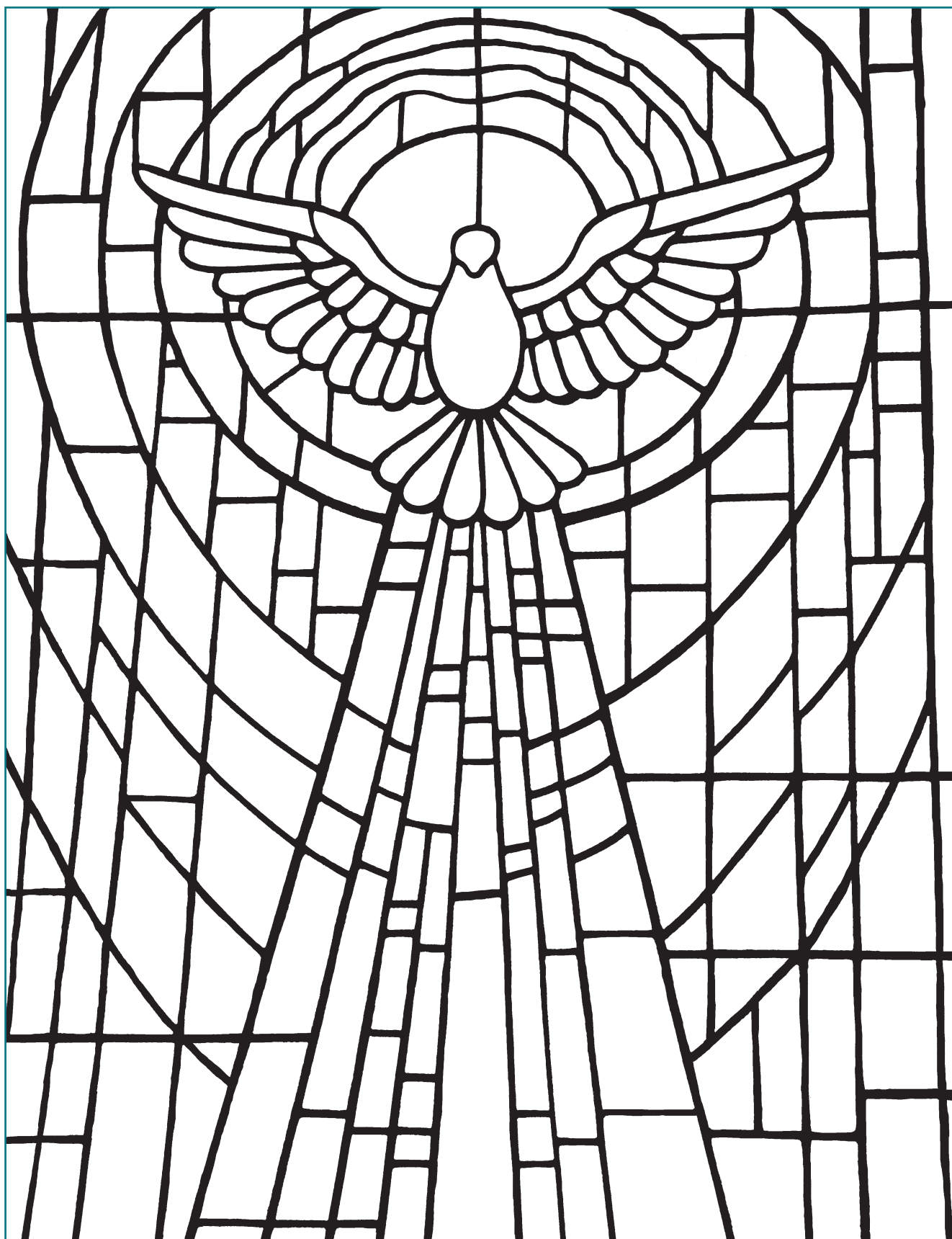
Geslo križanke ter vaše ime in priimek lahko oddate na recepciji do 20. decembra 2016. Izmed vseh bomo izžrebali tri srečneže, ki bodo prejeli **majico Doma Taber**.

Prenovljena secesijska vila v središču Cerkelj. Foto: Ana Vrhovnik

Pobarvanka

Slika v barvah je izobešena v Domski kapeli.

Modrosti o starosti in pozitivne misli

Roža potrebuje sonce, da postane roža, človek potrebuje ljubezen, da postane človek.

Prijaznost je pomembnejša od modrosti in to spoznanje je začetek modrosti.

Največje zadovoljstvo je, ko narediš nekaj, kar so vsi govorili, da ti ne bo uspelo.

Prijazne besede so lahko kratke in lahkotne, a njihov odmev je neskončen.

Mati Tereza

Starost zame ni nikakršna ječa, pač pa balkon, od koder vidim daleč in razločno.

Marie Luise Kaschnitz

Ne tekaj za srečo, sreča je že v tebi, le prebudi jo!

V našem življenju ne štejejo leta, pač pa šteje življenje v naših letih.

Adlai E. Stevenson

Starost je kot obrabljena obleka. Vendar: če je čista, zakrpana, zlikana in jo nosi človek, ki ljubi življenje, se z njo lahko ponosno razkazuje.

John O'Donohue

Smeh je pol zdravja

Pripravili Anita Oman, pisarniška referentka - receptorka in Tadeja Begelj

V LEKARNI

Starejša gospa pri osemdesetih, vendar še precej živahna, vstopi v lekarno:

- »Dober dan, gospod, imate aspirine?«
- »Da, seveda, gospa!«
- »Kaj pa analgetike?«
- »Vsekakor, gospa!«
- »In antirevmatike?«
- »Gotovo, gospa!«
- »In gel za hemoroide?«
- »Tudi tega imamo, gospa.«
- »Kaj pa kaj zeliščnega za jetra in žolčnik?«
- »Prodajamo, gospa!«
- »In antidepresive?«
- »Ta lahko dobite pri nas samo na recept.«
- »Pa uspavala?«
- »Ja, a tudi zanje potrebujete recept.«
- »Imate kako sredstvo za izboljšanje spomina?«
- »Tudi to bi se našlo pri nas.«
- »In plenice za inkontinenco?«
- »Na to se lahko zanesete.«
- »Kaj pa«
- »Poslušajte, gospa, imamo najbolje založeno lekarno v mestu, in naša ponudba je najboljša daleč naokrog. Kaj pravzaprav potrebujete?«
- »Veste, konec meseca se poročim z Jožetom, ki jih ima petindevetdeset, pa sva želela vedeti, če bi lahko pri vas odprla knjigo mladoporočencev.«

TORTA

Upokojenca sedita v parku in se pogovarjata.

- »Kako kaj tvoja žena?«
- »Kar dobro. Pred dnevi je imela rojstni dan.«
- »Koliko pa je bila stara?«
- »Raje ne povem. Lahko ti le zaupam, da so bile svečke dražje od cele torte.«

PLESKANJE STANOVANJA

Mujo se odloči prebeliti stanovanje. Spomni se, da je Haso, ki stanuje nad njim v enakem stanovanju, stanovanje prebelil lani, in ga vpraša:

- »Haso, koliko barve si kupil?«
- »50 kil.«

Mujo kupi 50 kg barve in prepleska stanovanje. Ko konča, pravi Hasotu:

- »Haso, kako si pa ti pleskal, meni je ostalo 35 kil barve!«
- Haso: »Meni tudi.«

VODA

Žejen turist vstopi v gorenjsko hišo in vpraša:

- »Dober dan, ali bi lahko prosim dobil kozarec mrzle vode?«
- »Seveda lahko, vendar vam povem, da imajo pri sosedu bolj mrzlo kot je naša.«

INTERNO GLASILO SVZ TABER:

Novice iz Tabra
september 2016, št. 1
brezplačni izvod

UREDNIŠKI ODBOR DOMSKEGA ČASOPISA:

Zdravko Kastelic, v. d. direktorja
Martina Martinčič, strokovni vodja
Doma in socialna delavka
Maja Kern, socialna delavka
- pripravnica
Ana Vrhovnik, pisarniška
referentka-receptorka
Nastja Pipan, poslovna sekretarka
Slavko Pernuš, stanovalec
Rudi Uršič, stanovalec
in zunanji sodelavec **Janez Kuhar**
na naslovnici **zakonca Dolinar**

TISK IN OBLIKOVANJE:

Tiskarna Jagraf d.o.o.
Naklada: 600 izvodov

Dom Taber
socialno varstveni zavod

Šmartno 70, 4207 Cerklje
na Gorenjskem

info@domtaber.si
www.domtaber.si
04/20 27 600